

svensk FALLSKÄRMS SPORT

svenska fallskärmsförbundets medlemsmagasin

NUMMER TVÅ 2019

ÅRGÅNG 48

På **G** i klubbarna

Ultra, **Korsika** edition

Enkäten – så tycker medlemmarna

CYPRES

Reliability made in Germany

VALFRITT UNDERHÅLL

Alla CYPRES tillverkade 2017 och senare har 15,5 års serviceintervall. Underhållsarbetet är ditt egna val.

DU KAN SÄNDA IN
DEN FÖR ATT LÅTA
DET GÖRAS, MEN
DU MÅSTE INTE

WWW.CYPRES.CC

Sällan som man tänkt

Innehåll, nummer 2, 2019

Säsongen är igång och i de flesta av landets klubbar hoppas det för fullt. Klubbarna har fått påfyllt med ovanligt många nya hoppmästare, hoppledare och kursledare. På flera håll är årets första elevkullar både utbildade och kanske färdiga med ett rykande färskt A-cert i handen.

Eleverna är kanske det viktigaste vi har i sporten. De är vår tillväxt och utan dem tunnns det ut i leden, och vi blir färre och färre i vår fantastiska sport. Det är allas vårt ansvar att locka nya till sporten och inkludera dem i vår lilla familj. Jag tror att vi alla planerar att ta hand om årets nykomlingar på bästa sätt.

För min del blir det sällan som jag tänkt eller planerat och i år är inget undantag. För all del behöver det inte vara negativt med förändringar, tvärtom, men att förhoppningar och planer inför årets säsong grusas på grund av skada, är aldrig kul. Alla som varit i den sitsen vet hur det känns, och det är inte roligt.

Men förändringar i livet ger anledning till eftertanke och en möjlighet att reflektera över sitt liv och det är något att välkomna. Jag har för avsikt att aktivera mig fullt ut under sommaren, kanske inte med hoppning just detta år, men med andra aktiviteter.

I mina eftertankar har jag funderat på vad som egentligen behövs för att inte släppa taget om hoppningen som kommit att förändra mångas liv på mer än ett fantastiskt sätt. Har också tänkt mycket på vad som kan vara avgörande för att man som hoppare ska tacka för sig. Just därför ville jag skriva om några ganska anonyma hoppare jag känner, som hänger sig kvar i sporten år ut och år in, och som vägrar släppa taget. Tänk om vi alla var som de, och att vi samtidigt lyckades locka in fler i sporten och kunde hålla dem kvar? Då skulle vi

nog lyckas med det mål som ibland känns omöjligt, att bli fler i sporten.

En som varit med i sporten länge och som med sin aktningvärda ålder blivit något av en legend i svensk hoppning är Lennart "Klacken" Klackenbergh. Om honom och hans intressanta liv kan du läsa i vår artikelserie "Nyfiken på".

En av de mest fantastiska sakerna med hoppningen är att man reser och upplever fantastiska äventyr med fina vänner. I det här numret kan du läsa om allt från vinterhoppning i soliga Kalifornien, ett episkt hoppäventyr vid Gizapyramiderna och ett varligt äventyr på den vackra ön Korsika.

På sommaren väljer de allra flesta att hoppa på hemmaplan i våra fina klubbar som för många blir ett andra hem under sommarhalvåret. Vi har försökt sammanställa vad som är på gång i landets alla klubbar så att den som är sugen på att lämna det "andra hemmet" ska lockas till att besöka sin grannklubb eller kanske göra en rundresa mellan klubbarna i hela Sverige.

Under våren togs en enkät fram för att styrelsen i SFF skulle få ett underlag till det beslut som ska tas om tidningens framtid. En presentation av enkätresultatet finns att läsa i tidningen och det var fantastiskt att så många som 40 procent av medlemmarna kände sig engagerade i frågan och svarade. Oavsett hur viktig tidningen är för just dig, hoppas vi som vanligt att det ska bli intressant läsning. Kanske i en solstol mellan några magiska hopp, så här på försommaren.

Ha en fantastisk försommar med rolig och säker hoppning!

Penny

- 4 **Kalendariet.** Lösryckt, notiser om smått och gott.
- 6 **Ordförandespalten,** Peo Humla.
- 6 **På G** i klubbarna.
- 8 VM i **vindtunnel** – vilken upplevelse!
- 10 **Ultra,** Korsika edition.
- 12 **RI-spalten** – Petter A-Thoor om laget och jaget.
- 13 Incidentrapporter.
- 14 **Enkäten** – så tycker vi om Svensk Fallskärmsport.
- 16 Hoppande **familjer** – Gustafsson/Englund.
- 18 **Extreme Sports Gathering.**
- 21 Ett äventyr vid **pyramiderna.**
- 22 DZ-kollen i **Kalifornien.**
- 27 Drömtunneln i **Göteborg** invigd.
- 28 **Nyfiken** på Klacken.
- 32 **Kursledarkursen** – håll det enkelt.
- 34 Vi som **stannar** kvar i sporten.
- 35 Kontakta SFF.

Omslaget:

Per Nissborg sveper in på en av stränderna under Ultra, Korsika edition.

Foto: Henrik Bjerkeny

svensk FALLSKÄRMS SPORT

Svensk Fallskärmsport, ISSN 0280-11-X, är Svenska Fallskärmsförbundets tidning och distribueras med fem nummer per år till alla förbundets medlemmar.

Ansvarig utgivare

Peo Humla
Svenska Fallskärmsförbundet
E-post: ordforande@sff.se

Redaktörer:

Penny Robertson-Pearce
E-post: penny.robertson@telia.com
Telefon: 0702-75 97 47

Linda Lundberg
E-post: linda.lundberget@gmail.com
Telefon: 0705-10 64 40

Produktion

Layout, originalarbete, bildredigering och distribution:
Anders Nyquist, Himmelsdyk, Box 110, 438 23 Landvetter
Telefon 0709-45 81 43
E-post: himmelsdyk@telia.com

Annonser

Anders Nyquist, Himmelsdyk, adress som ovan, under "produktion".

Signerade artiklar

Signerade artiklar speglar författarens bild av verkligheten och inte nödvändigtvis Svenska Fallskärmsförbundets.

Insänt material

Redaktionen ansvarar endast för beställt material. Vi förbehåller oss rätten att redigera insända texter och bilder. Godkännande av publicering i SFS är samtidigt publiceringsgodkännande av det tryckta materialet som en lågupplöst PDF-fil på hemsida för SFF eller SFS.

3/19: vecka 34
4/19: vecka 42
5/19: vecka 51
1/20: vecka 13
2/20: vecka 23

Kontakta redaktionen för besked om nästa materieldag.

Adressändring

Medlemmar i Svenska Fallskärmsförbundet (SFF) skickar adressändring till SFF (se nedan). Endast icke-SFF-medlemmar skickar adressändring till Himmelsdyk (se ovan "Produktion").

Svenska Fallskärmsförbundet

Sjöhagsvägen 2
721 32 Västerås
Telefon kansli / RI: 021-41 41 10
Fax: 021-41 541 19
E-post kansli: info@sff.se
Hemsida: www.sff.se

Kalendariet

På gång 2019

JUNI

3 – 7/6: AFF-examination, Vårgårda

JULI

22 – 24/7: SM i frifallsgrenar och vingverallflygning, Fallskärmsklubben Syd, Eslöv.

29 – 31/7: SM i swooping och precision, Gryttjöm, Stockholms FK.

AUGUSTI

2 – 4/8: NM i precision.

23 – 30/8: Världscupen och EM i vingverall, Ravenna, Italien.

SEPTEMBER

7/9: SM i tiomanna speedformation, FKCG, Vårgårda.

OKTOBER

7 – 12/10: Världscupen FS och artistiska grenar, Eloy USA.

NOVEMBER

16 – 17/11: SFF:s förbundskonferens.

20 – 24/11: Världscupen i swooping, Pretoria, Sydafrika.

DECEMBER

7/12: SM i vingverallflygning, inomhus.

Information från Flygsportförbundet

Flygsportförbundet har ny generalsekretärare som heter Kjell Folkesson. Han vill jobba aktivt direkt mot de drygt 360 flygsportklubbar som finns i Sverige. Hans ambition är att göra föreningsbesök och tillsammans med föreningarna hjälpa till med ansökningar för projekt som klubbarna vill göra i enlighet med Riksidrottsförbundets nya strategi. "Strategi 2025" har fem utvecklingsresor:

- Ny syn på träning och tävling. Idrrott hela livet, bredd före elit
- Modern förening. Göra det enklare för medlemmar att engagera sig ideellt
- Inkluderande idrott för alla
- Jämställdhet
- Stärkt ledarskap

Läs mer om "strategi 2025" på Riksidrottsförbundets hemsida, www.rf.se

En annan viktig del i Flygsportförbundets arbete framöver, är antidopingprogrammet som även inkluderar att "vaccinera din klubb". Läs mer på www.rf.se under antidoping/vaccineraklubben.

Målet är att minst fem klubbar inom varje grenförbund ska "vaccinera" sina klubbar varje år tills alla är klara. Självklart står även Flygsportförbundet bakom SFF:s antidrogpolicy och kommer att vara stöttande i det arbetet framöver.

Sist men inte minst kommer Kjell Folkesson att finnas tillgänglig för support och hjälp vid ansökningar av idrottslyft. Helst genom föreningsbesök. Skicka e-post till gs@flygsport.se eller ring 0702 - 92 50 11 för att boka tid för besök eller telefonmöte.

För att kunna ta del av den ganska stora andelen föreningsstöd som kan sökas för projekt inom "Strategi 2025", måste klubben ansöka om lokalt aktivitetsstöd varje år. Det behöver inte vara en särskilt omfattande insats och information samt support med LOK-stöd kan man få från SFF:s kansli, e-post: info@sff.se

Vill du bli kalottinstruktör?

I mitten av juni är det dags för ny kalottinstruktörskurs.

Tid: 14 juni kl. 15.00 till 16 juni kl. 15.00

Plats: Fallskärmsklubben Cirrus Göteborg, Vårgårda.

Utrustning: För hoppning och teoretisk utbildning: boken Flyga Fallskärm. Ömma kläder för rullningar utomhus.

Boende: För den som önskar går det bra att tälta på klubben.

Mat: Egen försorg.

Anmälan: Sker via chefsinstruktör i SkyNet senast 7 juni.

Kostnad: 500 kronor som faktureras respektive klubb. Hoppen bekostas av deltagarna själva.

Frågor: Kontakta Håkan Schwartz på e-post: ci@ofsk.net

Upplägg: Hela kursen varvas med teori och praktik. Kursen utgår från Pilot BAS. Tillsammans görs planering, genomförande och utvärdering. Deltagarna bereds möjlighet att fokusera på analys av andras landningar och sedan ge feedback med åtgärder till nästa hopp.

Kursen startar på fredagen med samling 15.00. Lördag och söndag sker samling kl. 08.00, avslutningen blir beroende på väder. Söndag slut senast 15.00.

SM i Eslöv

Inbjudan till SM-tävlingarna i frifallsgrenarna och vingdräktsflygning hittar du på förbundets hemsida: www.sff.se under fliken Tävlighet / Våra tävlingar / SM.

Sista dag för preliminära anmälan är 31 maj och sista datum för den officiella anmälan är 30 juni.

SFU- och AFF-utbildning i tunneln

Sista helgen i april genomfördes tunnelutbildningen på Bodyflight i Stockholm, som är en frivillig del inför AFF-examinationen längre fram. Det var åtta deltagare på plats, även om några redan innan aviserat att de kanske avvaktar med att examinera sig till nästa år.

Mark Wemhöner från Göteborg var kursansvarig och till sin hjälp hade han Jesper Bergstrand från Örebro och Fredrik Carlson från Skåne. Mark sammanfattade helgen så här: "Som helhet har kursen gått mycket bra och deltagarna är positiva i utvärderingarna. Bodyflight har varit mycket välkommande och hjälpsamma under hela helgen."

Följande deltog i tunneln: Henrik Bjerkeryd, Niklas Larsson, Artur Kransengren, Daniel Ingered, Johan Svensson, Johan Kvint, Benjamin Taghavi Awal och Maria Sukhova.

Nybakade hoppleddare

Sista helgen i mars utbildades årets kull av hoppleddare. Det var 33 deltagare på kursen och alla var godkända. Som vanligt hölls kursen på Bosön, ute på Lidingö i Stockholm. Magnus Våge, chefsinstruktör i FKCG och förbundskursledare, var kursansvarig för HL-kursen.

"Jag tycker det var den bästa HL-kursen på länge. Våldigt hög nivå på diskussionerna och människor med mycket erfarenhet från andra saker som de gjort i livet. Det kommer att göra dem till grymma hoppleddare."

Bosön Personal

Stort intresse för HM-kursen i år

Intresset för att bli hoppmästare i år var större än på många år. De 40 platser som förbundet brukar boka för på Bosön räckte inte till, och därför planerades det för två HM-kurser under våren. Den första kursen genomfördes den 10–14 april och hade 36 deltagare. På den kursen var Mats Edström, från Syd i Skåne, kurschef, och han sammanfattar kursen så här: "Deltagarna var överlag väl förberedda inför utbildningsövningarna, men det var flera som hade det tufft med utrustningsvisitationen."

32 av deltagarna blev godkända på plats och fyra deltagare fick hemläxa inom visitation. Kurs två som blev extrainsatt, och därmed öppnade möjligheten för ytterligare några efteranmälda, genomfördes den 1–5 maj. Den senare kursen hade 14 deltagare. Håkan Schwartz var kurschef och alla blev godkända.

"Det var mycket positivt och ganska bekvämt att ha en mindre kurs. Allt kunde genomföras i helklass, förutom själva utbildningsövningarna som var i mindre grupper."

Bosön Personal

Extra riksstämman godkände budget

Vid riksstämman i mars ville inte de deltagande klubbarna godkänna den budget som Svenska Fallskärmsförbundets styrelse hade tagit fram. På grund av det kunde inte heller verksamhetsplanen godkännas eftersom den bygger på budgeten.

Styrelsen fick bakläxa för budgeten, budskapet från klubbarna var att minska summan som tilldelas tävling. En ny budget togs fram där tävlingskommitténs medel minskats från 950 000 till 850 000 kronor. Från början äskades 1 255 000 kronor av tävlingskommittén.

Mötet genomfördes som telefon- och webbmöte den 28 april och av 20 medlemsklubbar deltog representanter från tio klubbar. Fyra klubbar röstade genom fullmakt och sex klubbar saknades. Samtliga närvarande godkände den nya budgeten för 2019 och verksamhetsplanen för 2020..

Fallskärmshoppning som friskvård?

Tyvärr står inte fallskärmshoppning under godkänd skattefri friskvårdsaktivitet ännu. Men det kan vara värt att poängtera att till exempel lagsport och stretching är godkänt. Många fallskärmshoppare tränar och tävlar i lag och stretching kan ju vara en naturlig del efter en heldag med hoppning. Detta kan vara värt att kolla upp om man är intresserad, tipsar Thomas Hintz i Östersunds Fallskärmsklubb. Läs mer på Skatteverkets hemsida under friskvårdsaktiviteter A-Ö.

Tandemkurs på ny plats

För första gången hölls den förberedande tandemkursen i Gryttjöm hos Stockholms Fallskärmsklubb. Sista helgen i april samlades sex deltagare och ägnade sig åt nödprocedurer och samtal kring tandemhoppning.

Gryttjöm andades av renoveringar och febril aktivitet för att få alla lokaler klara inför säsongstart. Lektionssalen som var tänkt att disponeras övergavs ganska snart och man fick tillgång till bättre lokaler för ändamålet.

Håkan Schwartz som var kursansvarig menar: "Det är fördelaktigt om platsen för utbildningen är på samma plats som examinationen eftersom det aktuella flygplanet finns på plats för träning av flygplansprocedurer. Dessutom var det extra roligt att ett par erfarna tandempiloter tog på sig riggar och deltog i nödprocedursövningarna!"

Sex deltagare genomförde kursen och tog sig vidare till examination som slutfördes i slutet av maj på samma hoppfält.

Skickliga friflygartjejer i Projekt 19

I år startar ett internationellt projekt för att uppmuntra tjejer att träna och försöka kvalificera sig till det kvinnliga rekordet i vertikal formation, som planeras att genomföras 2020. Tanken är att det ska bli en 100-manna. Anledningen är att för 100 år sedan fick kvinnor rösträtt i USA och att det är värt att uppmärksamma med detta rekordförsök, som en hyllning till alla modiga kvinnor genom tiderna.

Rekordförsöket är helsponsrat av Womens skydiving network som kommer att stå för samtliga deltagares registreringsavgifter och hopp under rekordet. Under 2019 ska träningsläger för kvinnliga friflygare anordnas världen över och ansvariga för den svenska sektionen är Jenny Norin och Marie Sjödin. Båda två har erfarenhet av tidigare internationella rekordförsök och deras plan är att anordna två läger i sommar för att förbereda svenska tjejer till fas två som påbörjas under hösten och vintern.

Jenny Norin är entusiastisk: "Det här är verkligen superkul och vårt mål är att främst höja flygnivån och kunskapen hos kvinnliga hoppare i Sverige. Drömmen vore ju att i slutändan ha en helsvensk så kallad pod med tio svenska tjejer med sig på rekordet."

För den som är intresserad och vill veta mer går det bra att kontakta Jenny och Marie för mer information. Hemsida för rekordet är: www.brokenrecords.world/projekt-19.

- Choose from red, royal blue or charcoal color pattern
- Jump it just two weeks after order confirmation
- Available in a C yoke for main parachutes 120ft² through 190ft²
- Most options available including full articulation and the SkyHook RSL

In Sweden contact:
www.uffeshoppshop.se

Uffe's Hopp Shop

STOCK RIGS

www.sunpath.com

Sustaining member of the PIA

Made with pride in Raeford, NC, USA
www.sunpath.com

Några ord från ordföranden...

Fallskärmsvänner! Extra riksstämma, enkät om Svensk Fallskärmsport och start av fallskärmsäsongen.

I och med den nedröstade budgeten, som vi berättade om i förra numret av medlemstidningen, ville ni medlemmar via klubbarna att SFF:s budget skulle omarbetas och bli mer verklighetsförankrad. Vi i styrelsen jobbade utifrån era önskemål, frenetiskt och målmedvetet tillsammans med kansliet och komitéerna att finna den mest lämpade lösningen. Vi arbetade även med att ta höjd för att börja återföra det underskott som vi för närvarande måste hantera och med en långsiktig ambition att behålla licensavgiften på en oförändrad nivå, samt att avveckla den avgift som finns i relation till tandemhoppningen.

Den 28:e april samlades sedan majoriteten av fallskärmsverige ihop sig för extra riksstämma och en enad riksstämma antog budget, strategi 2020 och innevarande verksamhetsplan. Det jag vill lyfta fram som särskilt glädjande, var att så många klubbar medverkade och all den input vi inom styrelsen fått – applåd!

Vad händer nu? Jo, nu kan styrelsen arbeta med ekonomi- och verksamhetsuppföljning på ett tydligt vis. Samtidigt kommer vi att införa än tydligare ekonomiska mätpunkter för att verkligen hålla vår gemensamma budget, det vill säga era pengar och verksamhetsmedel.

Samtidigt tar vi nu avstamp för en ny strategi 2025 som ska leda fallskärmsporten in i framtiden med en djup förankring bland er medlemmar. Det som är väldigt inspirerande är att vi fått frivilliga krafter från FKA, SFK, FKCG och SFF som vill vara med i utvecklingen.

Vill du vara med och påverka sportens utveckling? Ta då kontakt med styrelsens koordinator Oscar Cottrell som är huvudprojektledare.

Allas engagemang och vilja är välkommet inom SFF, till exempel tävling och träning, försäkringar, inom vårt arbete som frivillig försvarsorganisation, medlemstidningens format och innehåll, och inte minst vår medlemservice vid SFF kansli.

Enkäten om vår tidning Svensk Fallskärmsport är klar och du kommer att kunna läsa om den i detta nummer. Jag är först och främst väldigt glad över att nästan 600 medlemmar svarat (cirka 42 procent) vilket gett ett mycket bra beslutsunderlag för styrelsens beslut gällande tidningens framtid redan nu i vår. En rolig passus – som jag tar till mig av – är att många av er läser min spalt (36 procent), vilket är långt över välkända motsvarigheter i idrottsvärlden och fackpress. Tack för det.

Den stora frågan som vi i styrelsen kommer att diskutera är en eventuell övergång till ett samtida format – digital lösning i en flerstegsraket. Det vi dock behöver ha i åminnelse är behovet av en skicklig redaktion som fångar medlemmarnas önskemål och skapar en unik produkt!

Hoppssäsongen har nu startat och jag har redan sett underbara bilder och filmer som andas en riktigt rolig försommar för både atleter, alla medlemmar och inte minst våra superviktiga elever! Låt oss gemensamt inspirera våra nykläckta elever in i vår unika sport och livsstil som skapar ett stort mervärde.

Be safe, hoppa smart och ha en massa kul! Men, vi behöver bli fler. Hur bidrar du till att vi får fler medlemmar och att vi behåller de som fullgjort sin utbildning? Vi har ett alternativ som många människor behöver – mål och mening samt ett aktivt lärande hela livet!

Peo Humla

Ordförande i Svenska
Fallskärmsförbundet

E-post: ordforande@sff.se

Svenska Fallskärmsförbundet • Sjöhagsvägen 2 • 721 32 Västerås

SYD, ESLÖV

FALLSKÄRMSKLUBBEN SYD

v. 29: Hoppvecka.

v. 30: SM i frifallsgrenar och vingoverall.

v. 31: Hoppvecka.

SFK, EVERÖD

SKÅNES FALLSKÄRMSKLUBB

15–16: Kalottkurs.

19–23/6: Midsommarboogie.

v. 29: Hoppvecka.

v. 31: Hoppvecka.

HFSK

HALMSTADS FALLSKÄRMSKLUBB

v. 29: Hoppvecka.

v. 31: Hoppvecka med Smålands Airvan inlänad.

v. 33: SFF:s uppvisningscamp.

FHS, FERINGE

SMÅLANDS FALLSKÄRMSKLUBB

6–14 juli: Ölandsvecka.

v. 30 Airvan-boogie ihop med Linköpings Fallskärmsklubb.

GOF

GOTLANDS FALLSKÄRMSKLUBB

Inga rapporterade evenemang vid pressläggningen. För info se www.gof.se

FKCG, VÅRGÅRDA

FALLSKÄRMSKLUBBEN CIRRUS GÖTEBORG

30/5–2/6: Kristi Skyfly boogie, hoppning i Skövde.

3–7/6: AFF-examination.

19–23/6: Midsommarboogie, hoppning i Everöd.

1–7/7: Hoppvecka, Vårgårda.

10–14/7: Angle Week Light.

16–20/7: Angle Week.

22–28/7: Hoppvecka, Näsinge.

29/7–11/8: Hoppveckor i Vårgårda.

7/9: SM i tiomanna speedformation.

LFK, SKÄRSTAD

LINKÖPINGS FALLSKÄRMSKLUBB

v. 27–v. 28: Hoppveckor på Västerviks flygplats.

v. 30: Airvan-boogie. Hoppvecka med Smålands Fallskärmsklubb, Feringe.

v. 31: Hoppvecka i Skärstad.

P

Varför inte göra en
turné i sommar och
besöka Sveriges olika
klubbar från söder
till norr?

Här ser du när klub-
barna har sina hopp-

Sammanställning

NYFK, SKAVSTA

NYKÖPINGS FALLSKÄRMSKLUBB

31/5–30/8: Fredags-
hoppning.

30/5–2/6: Kristi himmel-
färdhoppning.

6–9/6: FF-camp med
André Persson.

29–30/6: Kalottkurs
med Flyus.

3/8: KM och kräftskiva.

Planerade aktiviteter som
inte har fastställda datum:
Öppet hus. Helikopter-
och ballonghoppning.
Olika camp för att
utveckla sporten.

ÖFK

ÖREBRO FALLSKÄRMSKLUBB

Tisdagar: Hoppning med
Hop'n'pop hela
säsongen.

v. 33: Ultraboogie.

13–15/9: Hoppheg med
PAC:en från FKCG.

FKA, JOHANNISBERG

FALLSKÄRMSKLUBBEN AROS

30/5–2/6: CF-läger.

3–7/7: Summermeet,
hoppning Hässlö.

8–28/7: Hoppveckor.

24–27/7: FS gathering.

29/7–2/8: Aros Freefly.

29–31/8: 50-års jubileum.

Å G

veckor, eventuella evenemang och läger inplanerade. För att få mer detaljer, gå in på respektive klubbns hemsida eller Facebook-grupp. Där finns bland annat hoptider och anmälningslänkar. Ha en grym hoppssommar!

Penny Robertson-Pearce

SF, GRYTTJOM

STOCKHOLMS FALLSKÄRMSKLUBB

20–24/5: Tandemexamination.

1–2/6: Prova-på Wingsuit performance.

4/6–11/8: Hela hoppveckor (undantaget midsommarveckan).

10–14/6: FS Skills camp.

24–25/6: Canopy camp.

1–5/7: Friflygläget.

6–8/7: "Projekt 19", head down camp.

8–12/7: Next Level Wingsuit Summit.

13–14/7: KM i Wingsuit.

22–26/7: Wingsuit Skills Camp.

29–31/7: SM swooping och precision, reservdag 1 aug.

5–9/8: Gryttjom vinklar.

10–11/8: Full load.

19–21/8: Gryttjom Bigway.

FKD, ROMME

FALLSKÄRMSKLUBBEN DALA

v. 29: Hoppvecka i Orsa.

26–27/10: Action-weekend (med reservation för ändringar).

SÖFK, MOHED

SÖDERHAMNS FALLSKÄRMSKLUBB

20–21/6: Midsommarfirande.

3/8: SÖFK firar 50 år, med hoppling ur plan, helikopter och ballong.

SUFK

SUNDSVALLS FALLSKÄRMSKLUBB

3–13/7: Bänkås Family Week.

ÖFSK, OPTAND

ÖSTERSUNDS FALLSKÄRMSKLUBB

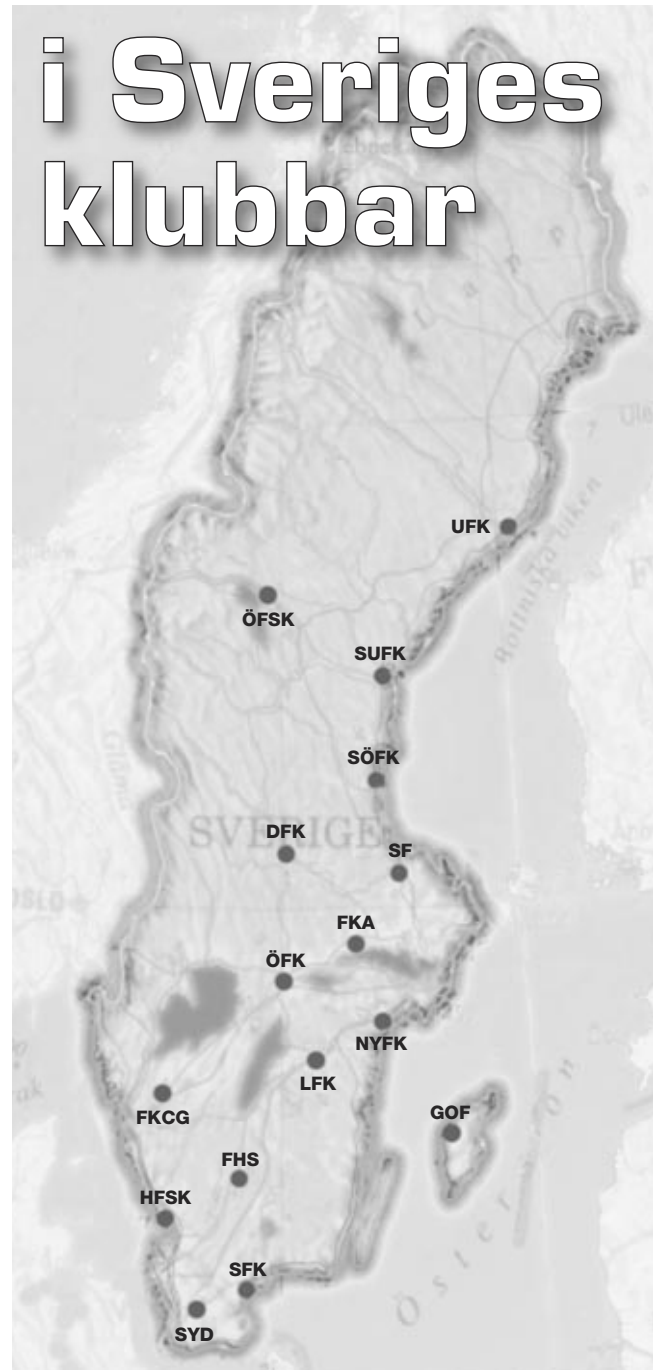
13–21/7: Myggbugit.

UFK

UMEÅ FALLSKÄRMSKLUBB

v. 29–v. 30: Tandemveckor och skojhoppling.

i Sveriges klubbar

Svenska Fallskärmsförbundets styrelse 2019

Ordförande – Peo Humla.

Vice ordförande – Sara Ekström.

Kassör – Stefan Nilsson.

Sekreterare – Oscar Cottrell.

Ledamot – Jens Grahn.

Suppleant – Anna Oscarson.

Suppleant – Maria Sukhova.

Revisorer

Revisorer – Leif Carlström och Bengt Johansson.

Revisorsuppleant – Ulf Hjalmarsson.

Valberedning

Ledamöter – Kent-Ove Ulander, Stefan Burström och Sebastian Berglund.

SFF:s kansli

info@sff.se

Riksinstruktör
och kanslichef

Petter
Alfsson-Thoor

Kanslist,
medlemsärenden

Penny
Robertson-Pearce

Peo Humla,
ordförande

Sara Ekström,
vice ordförande

Stefan Nilsson,
kassör

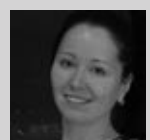
Oscar Cottrell,
sekreterare

Jens Grahn,
ledamot

Anna Oscarson,
suppleant

Maria Sukhova,
suppleant

Svenska Fallskärmsförbundets styrelsemedlemmar. För deras respektive ansvarsområden, se "Kontakta SFF" på sidan 35.

Inga svenska medaljer

men vilken upplevelse!

Hugo Lindholm, 17, deltog i inomhus-VM i Lille den 18-20 april som Sveriges enda junior. Han har endast 35 tunneltimmar i bagaget, men kom hem med inspiration från de andra tävlande.

Text **Linda Lundberg**
Foto **Jenny Söderqvist**

Det var hur kul som helst. Vilken upplevelse. Framför allt att träffa andra som håller på med samma sak, och få höra hur de har nått sina nivåer”, säger Hugo.

Han hade minst flygtimmar av alla i sin tävlingsklass, solo freestyle junior. 35 timmar mot andra som hade hundratals.

”De började i en yngre ålder. Jag började för ungefär ett och ett halvt år sedan.”

14 juniorer tävlade i Hugos klass och Hugo landade på en 14:e plats med 45,9 poäng, men det gör honom ingenting.

”Jag hade inte så stor chans och det visste jag innan. Det roligaste var att få hela upplevelsen och se hur det går till. Och jag har fått inspiration av de andra flygarna att öva och få in mer svårigheter i min egen frirutin.”

Dagen innan VM skulle gå av stapeln var Hugo på plats och köpte femton minuter gånger två, för att känna av tunneln som är större än den vi har i Bromma. Sedan ingår även tre minuter speedtest, för att man ska få känna på hastigheten.

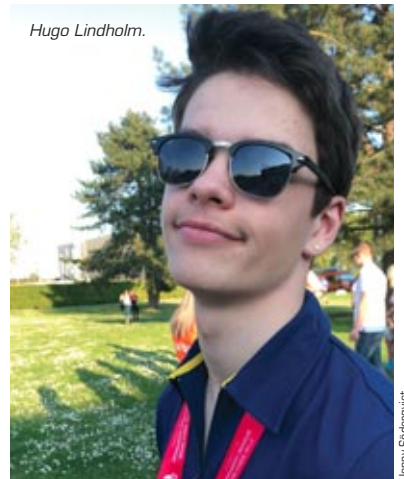
När världsmästerskapet väl var i gång skulle freestyle-juniorerna flyga sju rundor, varav två var obligatoriska och de andra fem var fria rutiner. Den första och andra dagen flög de först en frirutin, sedan en obligatorisk runda, följt av ytterligare en fri rutin. Den tredje och sista dagen var det bara en frirutin på schemat. Men däremellan höll sig Hugo kvar vid tunneln för att titta på de andra svenska lagen.

”Man vill inte missa när de kör så jag var mest runt tunneln hela tiden.”

Lagen att heja på

André Persson var därefter och tävlade i solo freestyle för seniorer. Han kom på 23:e plats och hade poängen 44,4.

Hugo Lindholm.

Jenny Söderqvist

Team X.

Jenny Söderqvist

Team X var såklart också på plats bland FS4-lagen. De tog en sjätteplats och totalt 243 poäng. Deras snitt på 24,3 (10 rundor 243 poäng) var bara aningen lägre än deras svenska rekord på 24,5, som de tog i Voss 2018.

FS4-laget Team Echochamber var där likaså. De körde fyra rundor första och andra dagen och två rundor på den sista dagen. Efter de två första rundorna den första dagen var de besvikna efter att ha tappat tempo och förlorat poäng.

”Men vi tog oss samman och fick två stabila rundor. Dagen avslutade vi tre poäng bakom Schweiz, som vi haft jämnade tävlingar mot under åren”, säger Rikard Rodensjö.

Inför dag två gick de in med en annan taktik.

”Vi skulle gasa på mer och liksom explodera från start. Laget var väldigt taggade inför runda fem och vi fick till ett riktigt bra hopp. Men medan vi preppar nästa hopp så får vi reda på att det blivit

Hugo Lindholm, 17 år, i grenen freestyle solo, juniorklassen.

Forts på sidan 10 ►

Sveriges trupp på inomhus-VM 2019 i Lille, Frankrike. Från vänster: Hugo Lindholm, Hercules Östberg, Johanna Forslund, Bodil Almqvist, Lena Erlandsson, Gunlög Edgren, Katarina Sonnevli, André Persson, Per Nissborg, Martin Bäcklin, Ulf Liljenbäck, Johan Edvall, Rikard Rodensjö och Mattias Nord.

Jenny Söderqvist

VM inomhus – från sidan 9

strul med kamerorna och att nästan alla lag i öppna klassen måste göra omhopp.”

Fick inte ut allt

Omhoppet läggs efter sista rundan den dagen.

”När omhoppet kommer efter runda åtta får vi inte till det riktigt som på morgonen. Dagen är slut och vi ligger 13 poäng bakom Schweiz och rätt stadigt på sjundeplats med väldigt liten chans att ta oss varken upp eller ner i tabellen.”

Och så blev det. De två sista rundorna blev stabila utan några större missar, och Team Echochamber höll sig kvar på sin sjundeplats på totalt 274 poäng, 13 poäng efter Schweiz.

”Vår känsla är väl att vi inte fick ut det vi hade i oss i den här tävlingen.”

Dynamiska tvåmannalaget DZK känner sig inte heller helt nöjda med sin prestation under detta VM.

”Det var en del tabbar som gjordes under de speedrundor vi körde, men med det fria programmet är vi nöjda med vår prestation!” säger Hercules Östberg.

Han och Per Nissborg landade på plats 14.

”Tävlingen var väldigt bra organiserad vad gällde resultatuppdateringen. Synd bara att de skulle vara så typiskt franska, att de hade mycket information på franska utan engelsk översättning, som till exempel in time-scoringvideor som rullade i tältet och menyn på galamiddagen. I och med det var det mycket skönt att vi hade med oss Gunlög som kan prata flytande franska.”

En stolt coach

Hercules var inte i Lille endast som tävlande, utan även i rollen som coach. Han är tränare till Hugo.

”Jag är mycket nöjd med Hugos prestationer och stolt att stå bakom honom som hans coach. Hugo har god potential att bli Sveriges framtid i fallskärm- och tunnelvärlden”, säger han.

Hugos plan är definitivt att fortsätta med sin flygning, och han sparar dessutom pengar för att ta fallskärmslicens.

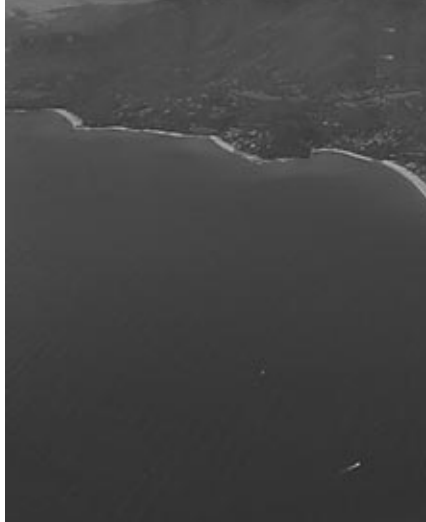
”Det finns ingen i min åldersgrupp på samma nivå, men Hercules har planer i dynamisk tvåmanna för mig. Det skulle jag gärna prova på. Det är mycket att hålla reda på och inte lika mycket plats i tunneln. Det är övning som gäller.”

I solo freestyle tänker han i alla fall vara med i EM i Belgien 2020, och så är planen att försöka vara med i ytterligare någon tävling i år men var vet han inte än.

”Jag vill tacka Hercules som verkar se någonting i mig, och jag vill tacka Bodyflight och SFF för att de satsar på mig. De har förändrat mitt liv.”

VM

Korsika

”Jag tycker att det finns stort intresse för evenemang där bra hoppning i små grupper blandas med andra upplevelser, natur

Text: Rikard Mogren

Vi anländer till flygplatsen Bastia på Korsika, hämtar våra hyrbilar och beger oss iväg för att upptäcka ön på vår väg mot flygfältet. Vi passerar vingårdar och olivodlingar. Medelhavet på vänster sida och bergskedjorna på höger.

Vären är långt gången på Korsika, överallt blommor och grönska. Naturen är väldigt varierande, tallskogar, sandstränder och kala, vulkaniska bergskedjor. I ett lätt duggregn njuter vi av miljön längs färden och gör oss bekanta med varandra.

Första stoppet blir för lunch – anka, skaldjur, pasta och fräscha sallader. Genom hela vår vistelse följer vi den goda matens väg – det är enkelt på Korsika. Det franska köket blandas här med det italienska. Råvarorna är lokala och smakerna från medelhavet tydliga.

Vi vill korsa ön och tar vägen genom bergen. I Auguilles de Bavella stannar vi för att beskåda de massiva bergskedjorna som löper över ön, vissa toppar är över 2 000 meter höga och fortfarande snöbeklädda i maj. Efter ett nakenbad i älven fortsätter vi nerför berget till Propriano och vår destination – Ecole Parachutisme de Valinco.

VM inomhus 2019, resultat

FS4, damklassen

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	totalt
1. Frankrike	34	27	35	25	23	25	23	33	31	24	280
2. England	34	26	34	28	23	24	24	34	28	23	278
3. USA	34	26	33	24	21	24	24	28	25	23	262
4. Ryssland	29	25	33	24	22	23	22	31	25	21	255
5. Kina	31	26	31	22	23	24	22	30	22	23	254
6. Sverige	26	25	28	24	20	22	23	28	24	23	243

FS4, öppna klassen

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	totalt
1. Belgien	39	36	42	35	27	32	29	42	38	31	351
2. Frankrike	38	33	44	32	27	29	26	47	37	31	344
3. USA	39	33	40	30	27	29	24	39	33	27	321
4. Qatar	34	30	36	29	22	27	28	36	32	28	302
5. Schweiz	35	28	33	29	25	27	24	36	30	25	292
6. Ryssland	34	29	39	29	25	22	25	36	26	22	287
7. Sverige	34	27	35	26	22	25	20	35	26	24	274

Freestyle solo, junior

	1	2	3	4	5	6	7	skiljehopp	totalt
1. Australien	9,1	8,3	9,3	9,2	9,2	9,2	9,2	-	63,5
2. Kanada	9,1	9,0	9,2	9,3	8,2	9,1	9,2	-	63,1
3. USA	9,1	8,7	8,8	9,1	8,9	8,9	9,0	-	62,5
4. Singapore	9,0	9,0	8,6	8,9	8,8	8,9	8,9	-	62,1
5. Frankrike	9,1	8,3	8,9	9,0	8,5	9,0	9,1	-	61,9
14. Sverige	6,5	7,0	6,5	6,6	6,1	6,8	6,4	-	45,9

Freestyle solo, öppna klassen

	1	2	3	4	5	6	7	skiljehopp	totalt
1. Tyskland	9,2	9,1	9,3	9,2	9,1	9,2	9,3	9,3	64,4
2. Singapore	9,3	8,9	9,3	9,1	9,3	9,2	9,3	9,2	64,4
3. Norge	8,9	9,5	9,0	9,1	9,4	9,0	9,1	-	64,0
4. USA	9,0	8,7	9,1	9,1	8,9	9,1	9,1	-	63,0
5. Polen	9,2	8,2	9,3	9,2	8,3	9,3	9,1	-	62,6
23. Sverige	6,2	7,5	6,2	6,1	6,0	6,2	6,2	-	44,4

Dynamisk tvåmanna

	fri runda vinst	fri runda förlust	speed vinst	speed förlust	totala vinster
1. USA	3	0	2	0	5
2. England	2	1	1	1	3
3. Frankrike	2	1	2	0	4
4. Spanien	1	2	1	1	2
5. Singapore	2	1	2	1	4
16. Sverige	0	3	1	2	1

Resultattabellerna här visar de fem bästa plus Sverige i de grenar vi hade svenskt deltagande. Även grenarna dynamisk fyrmanna, FS8 samt vertikal fyrmanna var med på VM i Lille. Kompletta resultat kan du hitta på hemsidan intimescoring.com.

tra

edition

och kultur på spännande platser. Jag brinner för att hoppningen ska föra oss samman som grupp genom det vi upplever tillsammans. Vi har idéer för framtiden”, berättar Nina Schmolewski från Örebro Fallskärmsklubb, där konceptet “Ultra” startades.

Foto Olivia Axelsson, Henrik Bjerkeröd, Per Nissborg

Ultra Korsika är ett skillscamp – på stranden, i medelhavet. Vi gör få och kvalitativa hopp i små grupper. Gott om tid för genomgång innan och efter hopp samt espressos. I sann sydlig anda är siestan mitt på dagen helig – vi motsätter oss självklart inte detta påfund.

Som avslutning varje dag gör vi alla ett hopp tillsammans, njuter av varandras leenden i en speedstar, hybrid eller i en vinkel i solnedgången över ett turkosblått medelhav.

Fältet är aktivt under vissa utvalda veckor, främst sommartid. Klubben är liten, mysig och har en lagom portion av korsikansk stolthet och integritet. Alla känner alla och alla hjälps åt.

Vi hjälper självklart till med stort och smått och blir mångfald belönade. Efter hoppdagen skålar vi med våra nya korsikanska vänner som glatt meddelar att vi numera har en stående inbjudan och är varmt välkomna åter!

På Korsika finns mycket annat att göra än att bara hoppa – det tar vi tillvara på. På vår planerade aktivitetsdag organiseras hästridning på stranden, lunch i bergsbyn Sartene och en promenad i bronsåldersbyn Filitosa.

Aktivitetsdag med bland annat hästridning på stranden.

Ultra - Korsika edition

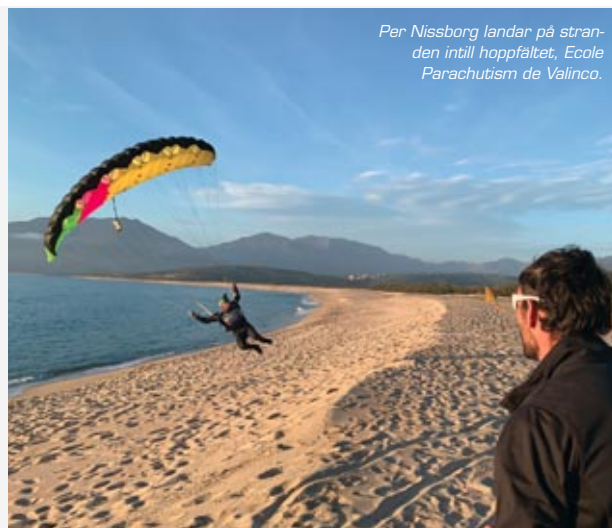
När: 4–11 maj.

Var: Ecole de Parachutism de Valinco, Propriano, Korsika.

Coacher: Per Nissborg och Rikard Mogren.

Organisatör: Nina Schmolewski.

Olivia Axelsson

Per Nissborg landar på stranden intill hoppfältet, Ecole Parachutism de Valinco.

Henrik Bjerkeröd

Oleand Fransson

Ultra kommer att fortsätta med evenemang där hoppning kombineras med andra upplevelser på vackra platser i och utanför vårt eget land.

Hela Korsikagänget samlade på stranden.

Petter Alfsson-Thoor:

Laget

före jaget. Eller jaget före laget?

Riksinstruktören
Petter Alfsson-Thoor

Vart är du på väg med din hoppning? Vart är din fallskärmsklubb på väg? Vad gör du för handlingar som stöttar verksamheten? Bryr du dig? Vill du? Vet du vad som är viktigast för dig i din hoppning? Vet du vad som är viktigast för din fallskärmsklubb? Tror du att du är viktig för din förening?

Jag är kanske inte den som skall prata om vilka krafter som gör att en person vill befinna sig i en förening, det finns det andra funktioner för i vår organisation som kan välja att avsätta tid för det. Jag kan bara konstatera att fallskärms hoppning och fallskärms hoppare har blivit alltmer individuellt krävande.

Det speglar på så vis samhället. ”Jag är viktig, mina behov går före dina behov. Det borde gå att anpassa så det blir bra för just mig.”

Är det fel? Det kanske inte är det viktiga vad som är rätt eller fel, men konsekvenserna är värda att reflektera över. Det hela beror på hur man ser på sig själv i verksamheten. Hur det är för dig som fallskärms hoppare i en förening? Är det ”Jaget före laget”, eller ”Laget före jaget”. Vad är viktigast... för dig?

Min poäng är att det är allt fler som förväntar sig att bedömningar utifrån ett regelverk alltid skall vara individuella och anpassningsbara för den enskildes behov. Det är tyvärr inte så, ett verksamhetsledningssystem med riktlinjer bygger på en kontinuitet för att nå konsekvent kvalitet, och dessutom rättvisa för alla de som väljer att följa dem.

Nu när säsongen startat skall fallskärms Sverige bära frukten av vinterns digra arbete med att utvärdera föregående år och vi skall genomföra säsongens planer.

Vårvintern har som vanligt varit utbildningsår för de centrala kurserna. På BAS-

kursen blev det något färre deltagare, till följd av fjolårets något minskade elevantal. Hopp- ledarkursen flöt på likt tidigare år. Kursledarkursen hade färre deltagare än året innan, men det är inget som direkt bekymrar mig. Vi har som regel svängningar i rekryteringen till den.

Förhoppningen är förstås att fler vill bli kursledare och att det är fler som känner sig stärkta av sina erfarenheter från att verkat som

Min poäng är att det är allt fler som förväntar sig att bedömningar utifrån ett regelverk alltid skall vara individuella och anpassningsbara för den enskildes behov.

hoppmästare i våra fina utbildningsplaner. Hoppmästarkursen har det varit ett mycket stort intresse för, så till den milda grad att vi var tvungna att skapa två kurser. Den senare av de två ungefär hälften så stor i deltagarantal.

Du som skall bli eller nyligen blivit hoppmästare vill jag gärna uppmuntra att verka som instruktör. Den centrala kursen är som du vet en grund för att kvalitetssäkra dina förmågor. Nu måste du ut i verkligheten och bygga dig en erfarenhetsbank.

Det är särskilt gynnsamt för din utveckling om du verkar inom en utbildningsplan som Svenska Fallskärmsförbundet fastställt.

I den konventionella utbildningsplanen, kan du utbilda elever vid samtliga deras 24 fallskärms hopp där du dessutom kan hoppa formations hoppning med dem i hopp 22, 23 och 24. Det är en utmaning att få utbilda på konventionella utbildningsplanen – bara två klubbar kör den, Fallskärmsklubben Dala och Söderhamns Fallskärmsklubb.

Om du verkar inom Svensk Fallskärmsutbildning, SFU, kan du markutbilda eleven på samtliga deras hopp, fälla dem på några och dessutom hoppa med som utbildare under fem hopp. Det är en mycket bra förberedelse för dig som vill utveckla elever eller har målet att bli kursledare eller AFF-instruktör.

För de klubbar som endast kör AFF är det AFF-instruktörer som hoppar alla hopp med eleverna, men du kan med fördel vara en utbildare på marken. Sedan kan du fälla dem på deras sista tre solohopp innan de löser ut sin A-licens.

Nu är säsongen äntligen igång. Jag hoppas du får en riktigt fin fallskärms sommar. Kom ihåg att vara varse om det du inte vet, tänk på vad du gör och varför. Ta hand om dig själv genom att ta hand om andra.

Med blicken mot skyn,
Petter Alfsson-Thoor
SFF:s riksinstruktör

Säsongen är igång och som en följd av det ser vi incidenter av olika slag. Här är tre skilda händelser som kan påminna oss om vikten av att tänka efter före och göra väl avvägda beslut så här i början av säsongen.

av Petter Alfsson-Thoor

Packrelaterad incident

Tid i sport: Ett år.

Totalt antal hopp: 83.

Antal hopp med aktuell utrustning: 19.

Antal hopp de senaste tre månaderna: 20.

Huvudfallskärm: Sabre 2, 170.

Avskrift från fallskärmsrapport:

Drag på bra höjd. Skärmen kommer ut och linorna ser kaos ut. De går från höger bärrem runt vänstra linorna (några eller alla?). Hamnar i spinn och försöker kutta men var lite för svag med bara ena handen, så hinner komma till rätt låg höjd (cirka 400–500 meter) innan jag lyckas kutta med båda händerna. Hinner inte få loss reservhandtaget innan RSL:en gjort sitt så att reserven kommer ut. Reservan kommer ut fint, jag lossar styrhandtagen på cirka 300 meters höjd, ser en fin åker och landar på den mot vinden.

Vid packning kvällen innan hade jag gjort tre linslag när jag lämnade packningen för att gå och tvätta flygplanet. Kom tillbaka och allt såg ut att ligga som jag lämnat det, men utanför packmattan som blivit undanplockad. Så antingen hände något då, vid flyttandet, eller så gjorde jag något knas när jag kom tillbaka för att fortsätta packandet.

Chefsinstruktörens kommentar:
Ingen kommentar från CI.

Riksinstruktörens kommentar:
Det finns ett par intressanta lärdomar här. Kronologiskt från rapporten:

1. Inledningsvis konstaterar hopparen att det är riktigt tungt att kutta. Genom att agera löses uppgiften, och lyckas kutta med ett tvåhandsgrepp. Här finns anledning att reflektera över hur vi övar och prövar. Det är inte ovanligt med reservdragselar som nått och jämt håller ihop, än mindre att handtagen har något som helst motstånd. Övar du så nära verkligheten som möjligt är du förberedd när det händer. Den här hopparen var förberedd i det avseendet att det gick att byta metod under press. Det är riktigt bra gjort!

2. När hopparen väl kopplat loss, på relativt låg höjd, aktiveras reservan av backupsystemet RSL (stevenslinan).

Det är bland annat dessa lägen en RSL är konstruerad för:

- Det sker en awikelse i den "normala" nödproceduren,
- Hopparen hade tänkt att kutta högre, men det gick inte.
- Kutten kommer och båda händerna är engagerade i att dra i ett handtag.
- Det är mycket som snabbt kan hända här. Fallskärmssele är som regel slappare, huvudcontainern är tom och det är inte troligt att reservhandtaget är på det ställe man sist kollade på det, i flygplanet.
- Att leta efter handtaget kommer kosta tid, det vill säga höjd. Med RSL-aktivering kom en reserv ut i god tid för hopparen som kunde landa säkert.

3. Fallskärmspackning. En av mina mentorer i mitt jobb som kontrollant sade till mig: "Om du påbörjar en packning avslutar du den. Lämnar du en packning i en paus och kommer tillbaka utan att veta vad som har hänt med den, börja om från början."

Vi har bara två fallskärmar med oss, båda kan få samma typ av fel-funktioner, av mer eller mindre samma orsaker. Ta din huvudfallskärm och packning på allvar, det är farligt att befinna sig i en nödsituation.

Incident med "togglefire"

Tid i sport: Fyra år.

Totalt antal hopp: 1000 plus.

Antal hopp med aktuell utrustning: 100 plus.

Antal hopp de senaste tre månaderna: 60.

Huvudfallskärm: Velocity Comp 103.

Avskrift från fallskärmsrapport:

Filmade tandem, vid bryt trackade jag och drog min skärm. Skärmen kom ut fint men jag insåg att jag fått togglefire. Jag nådde inte upp till den andra toggeln (styrhandtaget) eftersom jag hade kamerajackan på mig. Jobbade med det lite men insåg att jag inte kunde lösa det utan att det skulle hända bli en kraftigt dykande snodd. Kuttade och hängde under reservan på cirka 700 meter. Landade hemma på fältet.

Chefsinstruktörens kommentar:
Snabbt och bra agerande. Efter samtal med hopparen konstaterades att

togglarna i framtiden ska sättas på ett annat men bättre sätt.

Riksinstruktörens kommentar:

Lärdomar: Bra med fallskärmsagere! Kamerajackor och annan specialiserad utrustning kan påverka våra möjligheter att lösa driftstörningar. Det kan vara värt att öva i normalläge för att kolla vad man när och inte.

Personskada vid medvindsländning

Tid i sport: 4 år.

Totalt antal hopp: 285.

Antal hopp med aktuell utrustning: 100.

Antal hopp de senaste tre månaderna: 25.

Huvudfallskärm: Silhouette.

Vind vid marken: 2–6 m/s.

Avskrift från fallskärmsrapport:

Vi diskuterade landningsriktning innan ilastning och märkte att vindriktningen ändrades dramatiskt. Vi kom fram till att HL ska sätta ut sitt T och ändra det efter behov. Planerade landningen enligt T, som hopparna före mig, men upptäckte på final att vindriktningen ändrades 90 grader. Så istället för en sidvindsländning blev det en medvindsländning. Var för låg för att ändra riktning och landade glidandes med höger fot fram och vänster fot under rumpen. Vänster fot fastnar i vegetationen och jag gör någon sorts volt i samband med landningen. Haltar iväg till packmattan och åker därefter till sjukhuset där det konstateras att jag stukat foten.

Chefsinstruktörens kommentar:
Ingen kommentar från CI

Riksinstruktörens kommentar:
Lärdomar: Det här är ett utmärkt exempel på bra planering och beslut i stora delar av kedjan. Hopparna identifierar att vindriktningen är mycket variabel. Beslutet att HL skall vara aktiv med landnings-T visar att det fanns en initial planering och omfallsplanering. Vinden ändrade sig. Hopparens beslut att inte svänga lågt och istället ta medvindaren, följer rätt landningsprioritering

1. Landa parallellt med marken.

2. Landa med fötterna ihop. (Den andra prioritering vid landningen hade kunnat skapa bättre förutsättningar att slippa besöka akuten)

3. Landa mot vinden.

Svensk Fallskärms

-så tycker medle

Många medlemmar gillar Svensk Fallskärmsport. Huruvida tidningen ska vara en papperstidning eller enbart släppas digitalt framöver råder det delade meningar om. Svaresunderlaget kommer att användas när styrelsen framöver fattar beslut i frågan.

Text **Anna Oscarson**
Grafik **Maria Sukhova**

Svenska Fallskärmsförbundets medlemmar har fått svara på en enkät kring tidningen du håller i din hand. Drygt 600 personer svarade. Några svar föll bort eftersom ogiltigt certnummer angivits eller på grund av att några svarade två gånger.

Anledningen till att enkäten gjordes var för att styrelsen vill veta vad medlemmarna tycker om sin förbundstidning. Diskussionen brukar komma upp i samband med budgeten.

Eftersom förbundets ekonomi är ansträngd bland annat beroende på sjunkande medlemstal behöver varje utgiftspost granskas kritiskt för att undvika röda siffror i bokslutet.

Frågan som styrelsen i första hand vill ha svar på var huruvida förbundsmed-

lemmarna vill att Svensk Fallskärmsport fortsätter komma ut som papperstidning.

Majoriteten av de som svarade på enkäten har hoppat fyra år eller längre, 73 procent tillhörde den kategorin. Bara fem procent hade hoppat mindre än ett år. Klubbfordelningen verkar följa förbundets medlemsstatistik men något fler kvinnor har svarat än män sett till könsfördelningen i sporten.

Många läser stor del av tidningen

På frågan om man brukar läsa tidningen och i så fall i vilken omfattning svarade 24 procent att de läser den från pärm till pärm varje gång. Drygt hälften, 55 procent, läser de delar som anses intressanta och 3 procent läser inte tidningen. Övriga bläddrar igenom och kollar på bilderna.

Majoriteten av medlemmarna tycker om tidningen. Drygt hälften blir glatt överraskade när den dyker upp, 16 procent ser fram emot varje nummer medan 31 procent är mer likgiltiga. 2 procent har uppgett att de inte bryr sig om tidningen.

Vad man gör av sin tidning kan också avslöja hur stort värde man sätter på den. Av de som besvarade enkäten sparar 43 procent varje nummer. 25 procent sparar vissa nummer. Här kommenterade några

och skrev att de brukar ta med gamla nummer och lägga i fikaummet på jobbet eller lägga ute på klubben.

Vad i tidningen som de flesta läser visade att incidentrapporterna läses av hela 82 procent av dem som svarat. Materielartiklar kommer på andra plats (65 procent) och Nyfiken på-porträtten på tredje plats (59 procent).

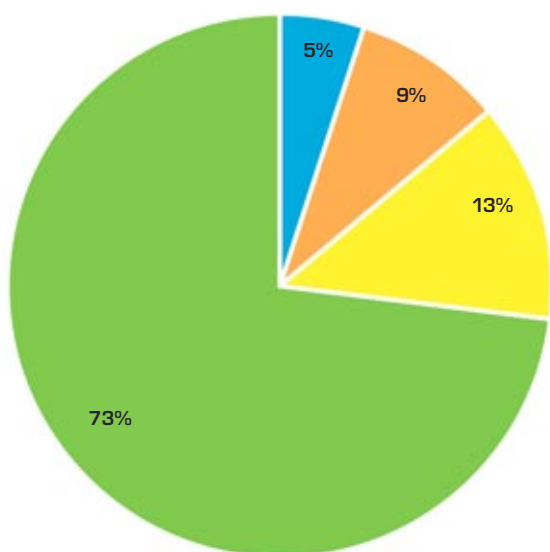
Papper eller digitalt?

Den stora frågan var i vilken form medlemmarna önskar sin tidning i framtiden. 40 procent vill ha kvar papperstidningen. 28 procent vill ha den som en pdf-tidning vilket betyder att den (troligtvis) fortfarande ser ut som i dag men bara går att läsa digitalt. 25 procent önskar att innehållet publiceras i bloggform på en hemsida. En annan lösning skulle hellre ses av 7 procent.

Enkäten visar tydligt att det är många medlemmar som uppskattar tidningen. Av de kommentarer som har lämnats är det många som framför sitt gillande.

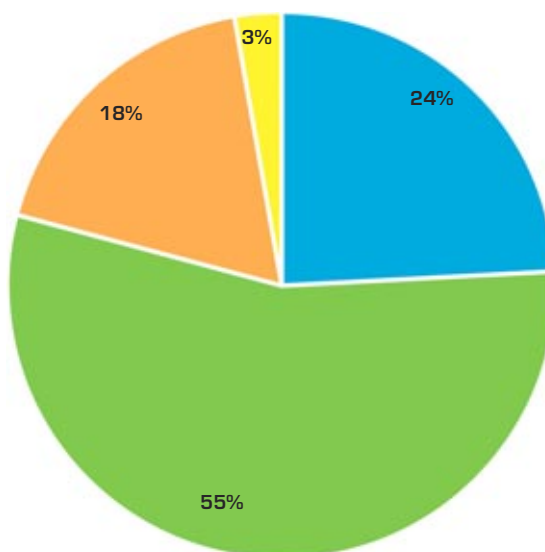
”Jag värdesätter tidningen och tycker till exempel att en ökning av medlemsavgiften är försvarbar för att behålla tidningen.”

Hur länge har du hoppat fallskärm?

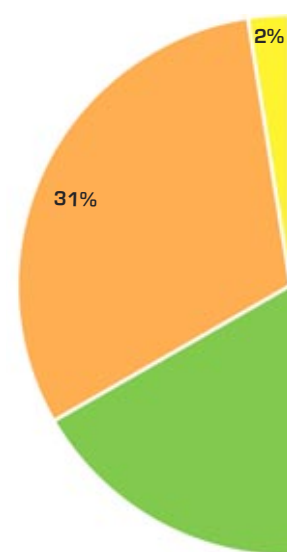
■ Mindre än 1 år
■ 1 till 2 år
■ 2 till 3 år
■ 4 år eller längre

Brukar du läsa Svensk Fallskärmsport och i så fall i vilken omfattning?

■ Ja, jag läser den från pärm till pärm varje gång
■ Ja, jag läser delar av tidningen som jag uppfattar som intressant
■ Nja, jag bläddrar igenom den och tittar på bilderna
■ Nej, jag läser inte tidningen

Vad tycker du om Svensk

■ Jag ser fram emot varje nytt nummer
■ Jag blir glatt överraskad när den dyker upp i brevlådan

sport mmarna

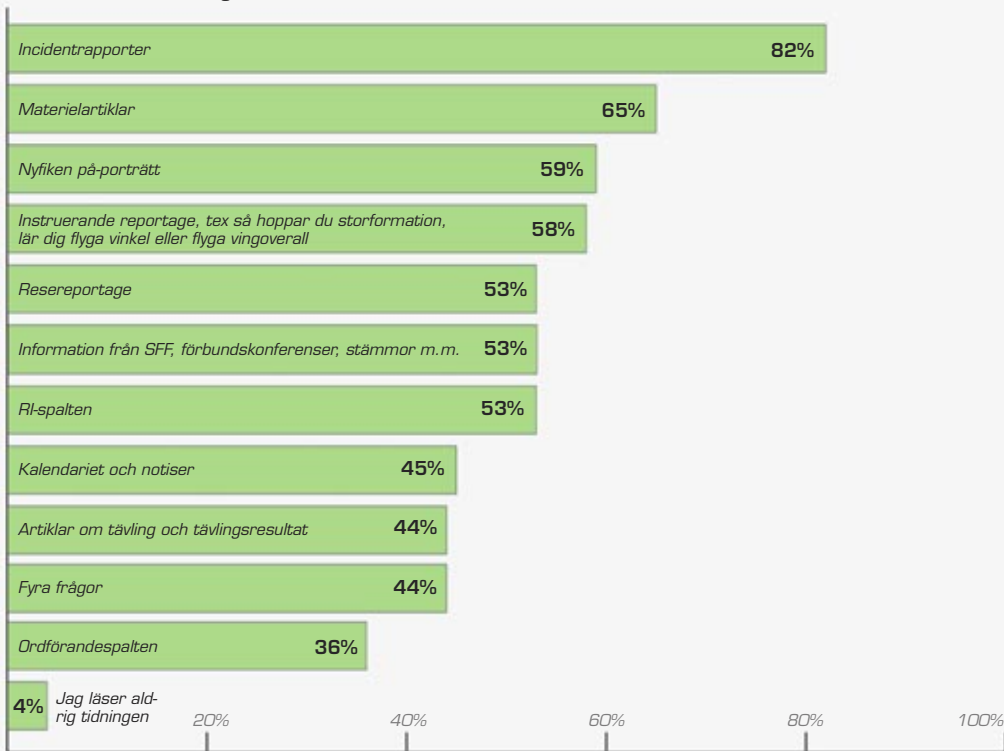
- » Folk underskattar värdet av att ha en papperstidning på muggen när man har gäster, för att impa på dem!”
- » Jag som ny hoppare suger i mig allt just nu, kan tänka mig att mina läsvaror kommer att förändras med tiden och att tidningen då blir mindre viktig för mig.”
- » Läsvärd tidning, så läsvärd att den skulle kunna delfinansieras med en prenumerationsavgift.”
- » Jag tycker att tidningen är proffsig och ger svensk fallskärmssport en stor legitimitet.”
- » Känner att tidningen skapar gemenskap.”

”Lägg ner”

Andra gillar den inte alls.

- » Lägg ner, dyrt och onödigt då Facebook och andra sociala medier hinner före.”
- » Både ur miljöaspekt och ekonomisk aspekt är det för mig helt obegripligt att ha en tidning i pappersformat. Jag är mycket positiv till att lägga den på webben som skulle göra materialet mer lättillgängligt och lättare att hålla ’up to date’.”

Vad läser du i tidningen? (flera svarsalternativ möjliga)

» Den är för dyr för vårt lilla förbund. Vet faktiskt ingen som vill ha den.”

» Satsa digitalt!”

» Avveckla snarast.”

Frågan kommer att tas upp av styrelsen framöver och ett beslut fattas med hjälp av de svar enkäten har fått fram. ■

Fotnot

Utifrån svaren verkar det som att det finns medlemmar som inte känner till att det går att läsa äldre utgåvor av tidningen på Svenska Fallskärmsförbundets hemsida www.sff.se, under fliken ”Nyheter och artiklar” – Tidningsarkiv.

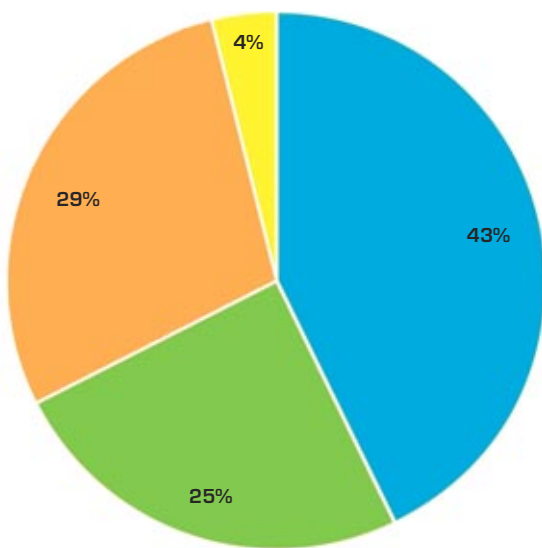

Svensk Fallskärmsports första nummer kom ut 1972 och är nu inne på den 48:e årgången.

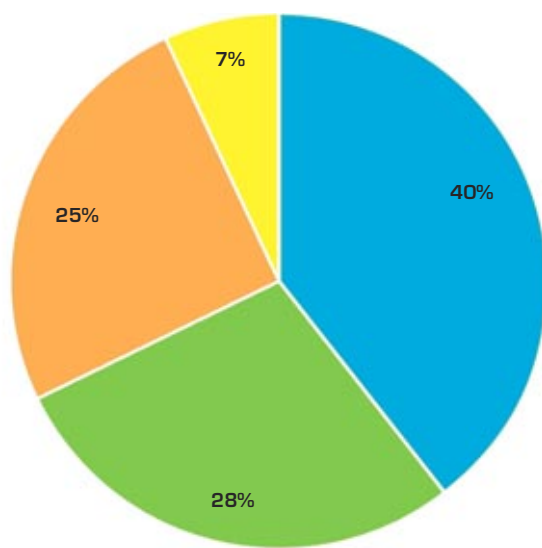
Fallskärmssport?

Vad gör du med gamla nummer av Svensk Fallskärmssport?

I vilken form vill du helst ta del av Svensk Fallskärmssport i framtiden?

- Jag konstaterar att den har kommit
- Jag bryr mig inte om tidningens existens

- Jag sparar dem allihop
- Jag sparar några exemplar men lämnar resten till återvinningen

- Jag lämnar alla till återvinningen
- Annat

- Papperstidning
- Som pdf-tidning

- I bloggform på en hemsida
- Annat

Hoppande fan

Sebastian Berglund

Det här hoppande Skånegänget känner varandra riktigt väl. Systrarna Hillevi Gustafsson och Kajsa-Stina Gustafsson är kusiner med systrarna Johanna Englund, Josefin Englund och Julia Englund. De umgås på hoppfältet så gott som varje helg och fyra av dem utgör FS4-laget Cumulonimbus.

Text Linda Lundberg

Frifallsfoto Sebastian Berglund

Johanna Englund

- Ålder: 33 år
- Yrke: Badmästare
- Klubb: Skånes Fallskärmsklubb
- Började hoppa: 2010
- Antal hopp: Cirka 780
- Utrustning: Javelin, Sabre 2 120
- Hoppar helst: Med mitt lag Cumulonimbus.
- Andra intressen: Olika former av träning, skriva.

Jag började hoppa efter att ha gjort ett tandemhopp och varit lycklig i en vecka efteråt. I samma lift som jag fanns både en elev och ett gäng formationshoppare så redan då förstod jag att det var en sport man kunde hitta på mycket med och faktiskt tävla i.

Att hoppa som familj är det bästa som finns! Det är sällan vi hoppar alla fem tillsammans men vi har alltid roligt när vi gör det.

Bästa hoppminnet är när vi vann klass AA i FS4 2018. Vi kraschade nio av tio exitar rejält men hittade en sådan härlig och snabb känsla i hoppen. Julia var som alltid med på marken och hejade.

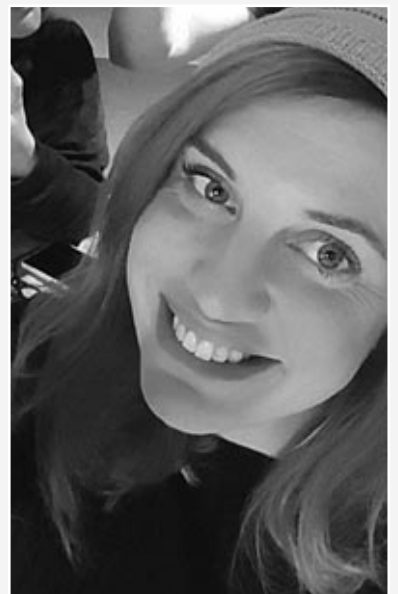
Julia Englund

- Ålder: 36 år
- Yrke: Lärare
- Klubb: Skånes Fallskärmsklubb
- Började hoppa: 2011
- Antal hopp: Cirka 170
- Utrustning: Vector 3 med Spectre 170
- Hoppar helst: Formation
- Andra intressen: Grammatik, resor.

Jag började hoppa eftersom en av systrarna redan hade börjat, plus att jag hade en kompis som var väldigt sugen på att börja. Innan dess hade jag aldrig haft en tanke på fallskärms-hoppning.

Jag gör inte så många hopp tillsammans med familjen eftersom de befinner sig på en lite annan nivå än jag, men vi får möjlighet att umgås på hoppfältet så gott som varje helg vilket är fantastiskt roligt. När jag väl hoppar med familjen är det jättekul eftersom de är så duktiga.

Familjehoppet är mitt bästa hoppminne – när vi tog bilden på oss alla fem i luften. Det var kul!

Kajsa-Stina Gustafsson

- Ålder: 25 år
- Yrke: Biomedicinsk analytiker
- Klubb: Skånes Fallskärmsklubb
- Började hoppa: 2012
- Antal hopp: Cirka 700
- Utrustning: Mirage och Sabre 2 135
- Hoppar helst: FS4
- Andra intressen: Stickning och crossfit

Jag fick upp ögonen för sporten eftersom Johanna och Julia börjat hoppa något år tidigare. Själv var jag inte intresserad från början men efter att ha sett några hoppfilmer blev jag ändå sugen och gick en kurs.

När vi lagtränar är det mycket fokus, precis som vilket lag som helst. Men eftersom vi känner varandra så väl är det lätt att läsa av varandras sinnesstämning. Man märker direkt när någon börjar bli hungrig eller trött. Sedan har alla en tendens att stöka till det rätt mycket, vilket gör att det kan bli stressigt ibland när någon förlagt sin hjälm precis innan ilastning.

När vi tävlade i SM i somras och vann guld i AA-klassen är mitt bästa hoppminne. Och den gången vi hoppade tillsammans alla fem och lyckades med att ligga så fint på rad alla fem.

Josefin Englund

- Ålder: 30 år
- Yrke: Distributör för Ottoglass
- Klubb: Skånes Fallskärmsklubb
- Började hoppa: 2012
- Antal hopp: 750
- Utrustning: Infinity med en Sabre 2 120
- Hoppar helst: FS med familjen är roligt men vill gärna lära mig friflyga bättre också.
- Andra intressen: Fallskärms hoppning tar ju ganska mycket tid och pengar så det blir mest det. Hade jag inte hoppat hade det nog blivit lite mer snowboard.

Jag gjorde ett tandemhopp 2009 och började redan då tänka på att ta eget cert, men flyttade till Norge under några år. Under den tiden började båda mina systrar och mamma att gå utbildning så när jag kom hem våren 2012 och mina kusiner också anmält sig till kurs så kände jag att det var dags för mig med.

Vi fyra började hoppa FS4 2015 ihop. 2016 tävlade vi i SM första gången i A-klassen. Förra året vann vi dubbel A så nu ska vi upp i trippel A den här säsongen. Det är superkul att dela sporten med sin familj, visst blir det lite bråk systrar emellan ibland, men eftersom vi känner varandra så bra som vi gör funkar det väldigt bra att hoppa i lag ihop. Vår största fördel är nog att vi hållit ihop som lag i fyra år och är väldigt synkade med varandra.

Vi tjejer har många fina hoppminnen tillsammans. Men det bästa är nog ändå helt vanliga soliga dagar på SFK när alla är ute på fältet samtidigt.

Hillevi Gustafsson

- Ålder: 23 år
- Yrke: Drifttekniker
- Klubb: Skånes Fallskärmsklubb
- Började hoppa: 2012
- Antal hopp: Cirka 500
- Utrustning: Vector, Spectre 120
- Hoppar helst: FS4
- Andra intressen: Fallskärms hoppning och klubbhäng tar upp stor del av livet, men jag hade gärna ägnat mig åt mer vandring och allmänt friluftsliv.

Mina kusiner Johanna och Julia hade börjat hoppa åren innan mig, och hade tjuvat en del om fallskärms hoppningen, klubben och att jag också borde hoppa fallskärm. Varför jag till slut bestämde mig för att ge efter och börja vet jag inte och vad jag egentligen hade gett mig in på förstod jag nog långt senare. Helt klart var att jag inte blivit så förälskad i något som i hoppningen innan, det och kamratskapen på klubben fick mig att fortsätta.

Det är fantastiskt roligt att få dela det bästa man vet med sin familj. Vi står varandra genom hoppningen ännu närmre än tidigare. Genom den har vi spenderat många dagar och delat betydelsefulla minnen ihop. Ibland kan man bli lite familjetrött när det varit lite för mycket, men den känslan går över snabbare än den kom.

Vinst i AA-klassen förra sommaren med Cumulonimbus är bästa hoppminnet. Julia var med och stöttade upp laget med nödvändigheter som vätska och godis.

Extreme Sport

Text Linda Lundberg

Foton Mikael Kihlman

Den 7-14 april möttes ett 70-tal äventyrsintresserade i Riksgränsen för att delta i Extreme Sports Gathering.

Upp körde även en sponsrad lastbil med två ton prylar.

”Tack vare Nicklas Janssons goda samarbete med Scania kunde vi uppgradera eventet”, säger Hella Stening, som arrangerade ESG för sjunde året i rad.

Det var en fantastisk vecka. Vi börjar bli inkörda och få ett bra flyt vi som är med, och så hade vi några nya i teamet som gav ett lyft. Jag hade knappt några möten med instruktörerna, alla vet vad som gäller”, säger Hella.

Extreme Sports Gathering, ESG, samlar alla skärmflygsporter. Här får man chansen att prova på tandemhoppning, snowkiting eller speedriding för att ta några exempel.

Det erbjuds kurser veckan igenom i alla sporternas grunder. Många som är erfarna i en sport passar på att testa en annan.

”Det kan bli som en inkörssport för dem som provar på, eller en utvecklingsport för nya som vill utvecklas.”

Hella startade det här evenemanget för över sju år sedan för att bygga broar mellan sporterna.

”När jag började hoppa kollade jag på andra skärmflygsporter också, och märkte

orts Gathering

Extreme Sports Gathering

Deltagare: 55 i sportaktiviteterna, plus hangarounds. Där till åhörare på föreläsningar och konserter.

Tandemhopp: 21.

Hopp totalt: 46.

*På bilden, Jenny Norin klar för start.
Foto: Mikael Kihlman.*

att vi var samma typer av människor. ESG är unikt för att det erbjuder allt på nybörjarnivå där alla kan vara med.”

Anpassar efter vädret

Men det gäller att det är rätt väder under veckan – på olika sätt. För kiting behöver man vind, och för fallskärmshoppning ska det helst inte blåsa alls.

”Vi försöker att göra ett schema, men sedan får vi anpassa oss,” säger Hella med ett skratt.

På torsdags- och fredagskvällen spelades det livemusik i tältkåtan på sjön. Det blev två fullsatta spelningar.

”Det skapar en festvackänsla och lyfter upp hela eventet.”

Forts på sidan 20 ►

Mikael Kihlman

Nicklas Jansson hoppar tandem med Sandra Zackrisson.

➤ ESG – från sidan 19

Nytt för i år var att evenemanget sponsrades med en lastbil för att köra upp alla prylar.

”Hella berättade för mig att ESG har vuxit och att det ska upp mycket grejer. Jag lovade att kolla med Scania, men jag tänkte att de kommer aldrig att sponsra med en lastbil”, säger Nicklas Jansson.

Eftersom hans åkeri har köpt tio lastbilar från Scania har de har en god kon-

takt sinsemellan, men Scanias svar var oväntat. De svarade att de sponsrar med en lastbil och bränsle, mot ett gäng bilder från evenemanget som utbyte.

”Jag blev väldigt förvånad. Jag tänkte att jag gör väl som jag lovade och frågar, men att de skulle följa med på taget trodde jag inte.”

”Känns bra att kunna bistå”

Det blev 404 mil fram och tillbaka för Nicklas i den lastbilen. Han berättar att han körde upp omkring två ton prylar. Lastbilen lastades med deltagarnas utrustning som skärmar, skidor och fallskärmar, tipitält, en kamin och presenningar bland annat.

”Det känns jättebra att ha kunnat bistå med det. Och det var ett väldigt häftigt och roligt event. Hella är duktig på att arrangera, och det var god stämning bland deltagarna.”

Nicklas hade aldrig förr stått på ett par skidor, så det såg han såklart till att prova på.

”Det var ju kul ju. Nu måste jag ju fortsätta med det. Min målsättning är att lära mig åka bättre och att prova på snowkiting och speedriding. Jag får se vad som händer framöver.”

Hopp i magisk utsikt

Utöver det såg Nicklas till att göra några tandemhopp också, som tandempilot.

”Det var en upplevelse att hoppa tandem vid Riksgränsen. Att hoppa fallskärm från helikopter i den fantastiska utsikten var magiskt. Det var några av de bästa hopp jag har gjort, så jag är väldigt nöjd med den biten.”

Och Hella är väldigt nöjd med stödet från Scania: ”Det hoppas vi att kunna fortsätta med. Det ger en helt annan utvecklingspotential.”

Livemusik i tältkåtan på sjön, sång av Sandra Zackrisson.

Mikael Kihlman

Mikael Kihlman

Stefan Burström kör speedriding

Ett äventyr vid

PYRAMIDERNA

Att hoppa från en Hercules och landa mellan pyramiderna i Giza utanför Kairo måste anses vara ett äventyr över det vanliga. Paolo Hellsén blev inbjuden att delta och fick ett minne för livet.

Text **Penny Robertson-Pearce**
Foto **Paolo Hellsén**

Egyptiska myndigheten för turism, sportministern i Egypten och de militära myndigheterna organiserade tillsammans med Skydive Egypt ett internationellt evenemang mellan den 15–19 februari i år.

130 deltagare, inbjudna från över 100 länder från alla världsdelar, var på plats för detta magnifika evenemang. Paolo fick en inbjudan i följd i samband med ett haloevenemang i Danmark. ”Förutom mig var det en till deltagare från Sverige, Agneta af Bjerkén.”

Rigorös säkerhet

Deltagarna inkvarterades på två femstjärniga hotell bara en kilometer från Giza. Säkerheten var rigorös. Ingen hoppare fick själv ta sig till och från hoppningen eller avvika från grupperna. I så fall fick man gå på egen risk.

”De höll hårt på säkerheten eftersom vi deltagare kom från många länder och de ville garantera oss en säker vistelse, då det händer att det sker en del attentat.

Första dagen fick vi en rundvandring i pyramiderna och följande dagar stod hoppning på schemat.”

Mäktigt världsarv

I priset på 15 000 kronor, exklusive flygbiljetterna, ingick allt under vistelsen. Två hopp per dag gjordes ur det Hercules-plan som de militära myndigheterna lånat till evenemanget.

”Vi hoppare delades in i grupper mellan 9 till 25 hoppare. I min grupp var vi nio personer från nio olika länder och fyra olika kontinenter.”

Den militära flygplatsen låg en och en halv timme bort med buss ut i öknen dit de åkte varje dag, under stort säkerhetspådrag. Herculesplanet flög till 4 800 meter och fällde hopparna över Gizaområdet.

”Det var en mäktig upplevelse att flyga in och landa mellan två av de största pyramiderna.” Hela evenemanget var ett led i att marknadsföra Egypten av dess turistmyndighet. Alla filmer och foton som togs har spridits över hela världen i många olika nyhetskanaler.

Promenad otänkbar

Från pyramiderna tillbaka till hotellet tog det också en och en halv timme med bussen, trots att det bara var en kilometer.

”Det var så mycket turister, kameler, hästar och trafik så det tog otroligt lång tid. Och att få lov att själv gå till hotellet den korta sträckan var inte att tänka på.”

Kanske kommer ett liknande evenemang att anordnas även 2020, men det

Paolo Hellsén

är ett enormt organisatoriskt arbete så det beror på om de får ihop det. Men för den som är nyfiken och vill hålla koll, kan man hålla sig uppdaterad på hemsidan: www.skydive-egypt.com.

”Jag är osäker på vilka kriterier som gäller för att få vara med eftersom man blir inbjuden, men om man varit på andra evenemang av dignitet, visar intresse och har tillräckligt med erfarenhet så kanske man kan få en inbjudan. Om du får chansen – tveka inte! Det var bland det bästa jag gjort”, avslutar Paolo. ■

Ioannis Vlachiotis

DZ-kollen

Sol och mycket hoppning i Kalifornien

För den som vill hoppa året om, med gott om hoppfält att välja på, ha sol och värme och samtidigt vara turist i en av USA:s delstater med ett stort utbud av aktiviteter, är Kalifornien rätt ställe att åka till.

Text Penny Robertson-Pearce

Foto Daniel James, Dennis Sattler, Terry Weatherford

Det finns drygt tjugo hoppfält att besöka längs kustlinjen, från San Diego i söder till Cloverdale i norra Kalifornien. Vi kommer här presentera tre hoppfält som är populära och som många svenskar åker till när vi inte hoppar hemma i Sverige.

För den som vill ha effektiv och välorganiserad hoppning på ett av USA:s största hoppfält, är det Skydive Perris som gäller. För den som vill ha familjärt och mysigt och samtidigt bra hoppning, är

Skydive Elsinore perfekt. Och för den som älskar klubbkänslan och det oslagbara kvällshänget vid brasan i campingområdet, då är det Lodi som lockar mest.

Skydive Perris

Med sin flygflotta på fem Skyvan, tre Twin Otter och världens enda DC9 Jet – ämnad att ta 80 hoppare till 4 000 meter på fyra minuter – är Skydive Perris det klart största hoppfältet i Kalifornien. Det ligger beläget mellan Los Angeles och

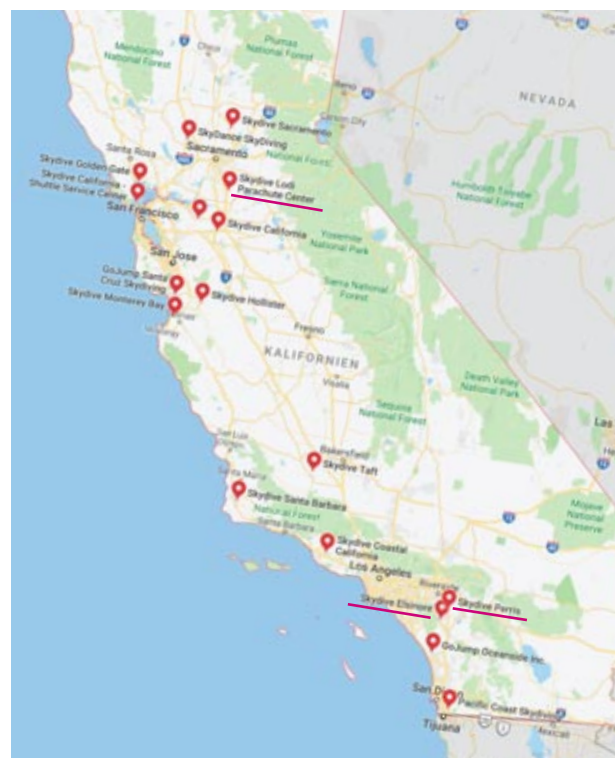
San Diego en bit in i landet, med öppen åkermark så långt ögat når åt ena hållet och vackra berg åt andra.

Skydive Perris kan verkligen erbjuda allt. Förutom den stora flygkapaciteten finns också en vindtunnel på plats och stora möjligheter för prisvärd, men enkel, övernattningsbåde för större grupper och enskilda personer.

Här pågår mycket hoppning för militärer året runt, eftersom det är militärernas officiella träningsfält. Hit kommer

Ett av många rekord som satts i Perris. Det här är rekordet för "J.O.S.", det vill säga hoppare över sjuttio år.

rangen öppen så länge på kvällarna. Och poolen används bara under högsäsong, vilket gör att det inte blir så mycket umgänge på plats utanför hoppningen.

”Trots lågsäsong var det full fart på hoppningen med 'loadorganizers' på varje lift. Jag fick chans att hoppa med duktiga frilflygare som coachade mig utan att det kostade någonting alls.”

Förutom vanlig hoppning erbjuds även hoppning från ballong varje morgon, tisdag till torsdag. Det kostar runt 1 200 kronor och då är allt inkluderat.

”Det är bara att kliva ombord och hoppa. Vindarna är stadiga och kommer från samma håll i stort sett alla dagar vilket gör att man vanligtvis kan hoppa och landa på fältet.”

Navid beskriver hoppfältet som en DZ med högt säkerhetstänk gällande det

Kalifornien har många hoppfält. Artikeln här beskriver tre av de största – Lodi i norr, i höjd med San Francisco, samt Perris respektive Elsinore i söder, nära Los Angeles.

Forts på sidan 24 ►

också den kanadensiska uppvisningsgruppen ”Skyhawks” som tränar inför uppvisningar i kalottformation.

Navid Haghjo, från Umeå, besökte Perris i början på året: ”Trots sämre väder än på många år i Kalifornien gjorde jag 70 hopp på två veckor. Hoppfältet är oerhört proffsigt och välorganiserat. Den otroligt stora kapaciteten gör att många rekordförsök görs här och extremt duktiga hoppare från hela världen kommer hit för att träna.”

Under lågsäsongen, mellan november och mars, är inte den högklassiga restau-

Dennis Stabler

Skydive Perris, med Mount Mammut i bakgrunden. Från vänster; Navid Haghjo, Maja Vesterberg, Sara Henriesson och Emil Söderholm.

Dennis Sattler

► DZ-kollen – från sidan 23

Skydive Elsinore, med parkliknande sällskapsområde och stort täckt packområde i bakgrunden.

Dennis Sattler

mesta: ”Däremot har de ett annat förhållningssätt till vindstyrkor än hemma och eftersom det verkade populärt med medvindsländningar bland många av hopparna, som landade på det närmaste landningsområdet, blev det en hel del medvindsländningar. Det var väl en sak som inte var så jättebra. Självklart kunde man landa på ett annat landningsområde längre bort där man alltid kunde välja att landa mot vinden, men efter en blöt vin-

ter var det väldigt lerigt där. Vit overall rekommenderas inte...”

För den som köper 40 hoppbiljetter på en gång blir kostnaden per hopp 250 kronor. Enstaka hopp kostar runt 280.

Skydive Elsinore

Ungefär 30 minuters bilväg från Perris ligger Skydive Elsinore vid den konstgjorda sjön Lake Elsinore. Hoppfältet är vackert beläget mellan två bergsområden

och intill den vackra sjön. Är man där under lågsäsong är det ganska lugnt, men kapaciteten finns. Varje år hålls till exempel det populära internationella friflygläret Flajflaj här i mars, ett av många evenemang i Elsinore när ett stort antal hoppare samlas.

Det finns en Twin Otter och två Caravaner under högsäsongen. Hoppfältet ligger 400 meter över havet, så man får förvänta sig något snabbare landningar på Elsinore eftersom luften är tunnare.

Enstaka hopp görs för 270 kronor men köper man 22 hoppbiljetter direkt kommer man ner till 230 kronor. Det finns lite begränsat, enklare boende på plats, och dessutom finns en överenskommelse med ett motell i Lake Elsinore som erbjuder rabatt för hoppare. Som på de flesta amerikanska hoppfält finns en så kallad ”load organizer” på plats alla helger, som styr upp hoppningen i framför allt maghoppning, friflygning och vinkelhoppning. Det finns även coacher i swooping.

Ola Johansson från Göteborg har varit på flera hoppfält på västkusten i USA.

”Elsinore var det mysigaste hoppfältet. Det var väldigt familjär stämning där och området var väldigt trivsamt med gräsmattor och träd.”

Skydive Elsinore firade sextio år som höppfält, bland annat med den här formationen. Den konstgjorda sjön Lake Elsinore i fonden.

Ola besökte även hoppfältet i Ocean-side som mestadels erbjuder tandemhopp men som hade en oslagbar utsikt eftersom det ligger precis vid kusten.

Skydive Lodi parachute center

Lodi drivs sedan starten för över femtio år sedan, av en amerikan som heter Bill Dause. Han har själv hoppat varje dag i alla dessa år och driver fältet själv med sin fru Kathy. Lodi har tidigare stoltserat med de billigaste hopppriserna i Kalifornien, kanske i hela USA. Men från och med maj i år höjs priserna till det mer vanliga slotpriset, som är runt 250 kronor.

Sebastian Elfström-Grönroos från Västerås har varit i Lodi tre gånger de senaste åren: "Om man gillar Lodi, då kommer man tillbaka."

I Lodi hoppas det mycket, trots att hoppdagarna är korta, och hoppning pågår som mest mellan klockan 10–15.

"Man kan i stort sett hoppa så mycket man vill. Det är ett ganska litet fält men allt fokus är på att man ska hoppa så mycket som möjligt. Det finns tre Twin Otter och en Cessna 182, som vid behov flyger hela tiden."

Lodi ligger mitt i ett vindstrikt, ungefär en timmes bilväg från Sacramento. På

själva orten finns inte mycket att göra men de flesta bor på hoppfältet och hänger runt brasan på kvällarna.

"Det är väldigt familjärt och massor med kul människor. Alla hjälps åt att hålla verksamheten igång och det blir lite klubbkänsla över det hela", berättar Sebastian.

För den som inte har så stora krav på komfort finns den så kallade "tältstaden" på plats. "Tälten står kvar hela säsongen och det är bara att flytta in i ett ledigt tält när man kommer. Det finns till och med liggunderlag och sovsäckar att låna."

Den som föredrar motell hittar många i närheten, med rabatt för hoppare.

Genom åren har Lodi drabbats av en hel del dödsolyckor och har kanske därför fått ett rykte om sig att inte vara så säkert. Sebastians och många andras uppfattning är att ägaren Bill är väldigt mån om hopparnas säkerhet även om man förväntas ta stort eget ansvar för sin hoppning.

Det återstår att se hur hoppvolymen kommer att påverkas av de höjda priserna: "De har höjt med nästan hundra kronor per hopp och det kommer säkert att påverka den som inte varit där förut och tidigare lockats av att det är billigt. Vi som älskar Lodi och dess speciella charm kommer säkert att återvända ändå", avslutar Sebastian.

I "tältstaden" på Lodi är det bara att flytta in i ett ledigt tält när man kommer.

Manifest och sällskapsutrymme på Skydive Lodi. Hoppfältet startades för femtio år sedan av Bill Dause, som fortfarande både driver fältet och hoppar varje dag.

STORM

ARE YOU FLYING THE RIGHT PARACHUTE?

"ALL IN ALL IT IS THE PERFECT ALL AROUND CANOPY FOR ME. IF YOU ARE NOT DEDICATED TO SWOOPING IT WILL OFFER MORE THAN YOU WILL PROBABLY USE... TOP OPENINGS, WIDE SPEED RANGE, CRW - FUN, GOOD FOR WINGSUIT..." *NEVERTOOLOW

"IT HAS A FANTASTIC CRISP OPENING, FUN TO FLY AND A PREDICTABLE POWERFUL FLARE. AS ALWAYS PD GOT IT RIGHT. THIS PARACHUTE REALLY WORKS AS ADVERTISED." *TACTICO

PERFORMANCE DESIGNS
COMPARE
PULSE • SABRE2 • STORM • SPECTRE

WWW.PERFORMANCEDESIGNS.COM/COMPARE4

*REVIEWS FROM DROPZONE.COM

#DreamOfFlight

Drömtunneln i Göteborg

Bodyflight kan numera stoltsera med en sprillans ny vindtunnel i Göteborg – och den är ännu högre än den i Stockholm.

”Det här är ju en dröm. Nu är vi i gång”, säger marknadschefen Björn Gunnelöf.

Text Linda Lundberg

Foto Björn Gunnelöf

Göteborg har fått en nybyggd vindtunnel, och den 29 april firades det med bubbel, snittar och mingel. Omkring 100 personer var där, och självklart ville alla provflyga. Premiärflygturen gjordes av ingen mindre än Felix Herngren och Petter Mazzetta, som tillsammans utgör laget Los Rigidos. De ställde upp i SM i februari 2019.

”Felix Herngren kom från Stockholm och Petter Mazzetta flög in från USA för att vara med på invigningen. Det var kul. Felix var en av de första som flög när Stockholmсанläggningen hade invigning och flyger sedan dess. Han blev biten”, säger Björn.

Göteborgsgänget från Bodyflight jobbade dygnet runt inför invigningen och hann precis klart i tid. Det är bara lite ”sminkning” kvar som kommer att slutföras efter hand.

”Axel Salomonsson och Elisabeth Pedersen bodde på hotellet bredvid i två månader innan öppningen. De är två riktiga stjärnor som har jobbat stenhårt.”

Axel är chefsinstruktör på Bodyflight i Göteborg och Elisabeth är administrativt ansvarig. Tillsammans är de personerna som är platsansvariga för den splittrerna tunnelanläggningen.

SM i Göteborg så klart

Att Nolvik Hotell & Konferens ligger så nära är bara en av fördelarna med den nya anläggningen i Göteborg.

”De har grym personal och de är superglada över att vi har kommit dit. Vid internationella tävlingar är det väldigt bra att ha det där på plats. Vi har inga tävlingar inplanerade än, men såklart att SM ska hållas i Göteborg. Vi får se om det blir nästa eller det efter.”

Bokningar har anläggningen hur som helst redan gott om framöver. Nu ligger fokus på att köra i gång allting ordentligt.

Björn beskriver utsikten från tunneln som inspirerande. Flygplan och helikopter avlöser varandra och den gamla

klubbstugan finns kvar från tiden när det bedrevs fallskärmshoppning på Säve. Det var flera gamla hoppare från den klubben som närvarade på invigningen.

”Så om man vill kan man springa över och prova på att flyga helikopter också.”

Men kanske är det piloterna som kommer och flyger tunnel i stället. Känslan av att flyga i tunneln är underbar, enligt Björn: ”Luften är perfekt och den extra höjden på glaset lägger en extra dimension till flygningen.”

Arkitektritad tunnel

Den nya tunneln mäter åtta meter glas upp i luften. Dubbelt så hög som den i Stockholm, innan den blir bredare upp till vilket gör att man tappar i flygkraft.

Receptionen ligger centralt i anläggningen och utanför finns plats för att ta en fika och samtidigt se dem som tunnlar.

”Det här är ju en dröm, att bygga en tunnel designad och ritad precis så som vi vill ha det. Att få en byggnad designad för vindtunnel och inte ölbrygging.”

Los Rigidos, Petter Mazzetta och Felix Herngren, flög på invigningen.

I Stockholm flyger man nämligen där man tidigare har vispat malt.

”Att hitta silon i Stockholm var magiskt bra, och att på så kort tid även bygga en arkitektritad tunnel är otroligt bra jobbat av allihopa. Det är kul, alla är så motiverade i det här gänget. Det finns en gemensam känsla i företaget. Jag tror att man märker det när man kommer hit, att vi trivs här. Och nu blir familjen större”, säger Björn.

Elisabeth Pedersen, ansvarig för administration, här i receptionen.

Tunneln i Göteborg

- Tunneln ligger i Göteborg, vid Säve flygplats, 20 minuter från centralstationen.
- Glashöjden är Europas högsta och mäter åtta meter.
- Flyghöjden är världens högsta och mäter 24 meter.
- Tunneln drivs av fyra fläktar på 2 600 hästkrafter.
- Byggnationen tog cirka 14 månader.

Björn Gunnelöf

Klacken

Text och porträttfoto Linda Lundberg

Lennart "Klacken" Klackenberg, 88, var den äldsta fallskärms-hopparen i landet fram till förra året.

Nu har han officiellt lagt av och sålt sin utrustning, men han ser tillbaka på 41 år av glädjeric hoppling.

Klacken började hoppa 1977, 46 år gammal i Gryttjom, hos Stockholms Fallskärmsklubb. Då hoppade man med runda kalotter. Jättestora, med knappt någon styrning alls – ja så beskriver han det. Blåmärken var standard efter rullningarna vid de hårda landningarna.

"Utbildningen var lite annorlunda på den tiden. Det fanns inget reglementerat antal hopp utan man skulle klara att göra vissa saker oavsett hur många hopp det blev. Jag tror att jag gjorde ett sextiototal hopp innan jag var klar", berättar Klacken.

Men väl färdig dröjde det inte länge innan han började pröva vingarna i USA. Närmare bestämt Zephyrhills i Florida. Där var det varmt när Sverige var för kallt.

"Jag reste dit ganska många gånger. Det var många från både Stockholm och andra svenska klubbar som åkte dit. Bodde billigt på motell, hoppade hela dagarna och drack öl på kvällen. Det var rolig hoppling att byta bort den svenska vintern med."

Utelandningar att minnas

Sverige är ju inte bara kallt, här kan det vara riktigt grått och blåsigt också. En gång var Klacken med i en fem-manna, en viktig formation på den tiden eftersom Cessnorna bara tog fem hoppare.

LENNART KLACKENBERG

Ålder: 88 år.

Familj: Frun Berit, två döttrar, åtta barnbarn och två barnbarnsbarn.

Antal hopp: 3 200.

Tid i sporten: 42 år.

"När man gjort en fem-manna kunde man fästa ett fint märke på overallen."

Den här dagen hängde molnen envist över ivriga hoppare, och det blåste som sjutton. Hopplingen skulle pågå till klockan sex på kvällen, och vid halv sex lättade molnen till slut.

"Vi fick för oss att vi kunde hoppa trots att vinden var kraftig. Vi flög länge och väl söderut – men ändå hamnade vi en kilometer norr om fältet."

Klacken var den enda med rundkalott och han landade bakom en bensinstation nära E4:an.

"Det hade kunnat vara farligt. Efteråt skämdes vi lite över att vi varit så dumma. Men jag fick mitt märke."

Han tror att hans kurslärare, som ingick i Sveriges bästa RW-lag ("Gräs i dojan") var de första i Gryttjom att introducera fyrkantiga skärmar. Det dröjde länge ➤

Från SFS nr 6/1996

Lennart "Klacken" Klackenbergs, tidigt i hoppkarriären, 1977.

Privatarkiv

Foto från Gryttjom anno 1981. Klacken bland många av de då tongivande i Stockholmsklubben. Från vänster, **främre raden:** Folke Rydén, Gunilla Tovö, Kjell Karlsson, Leif Lindgren, Annika Müller, Sixten Brandt och Bengt Arnby. **Rad två:** Jens Grahn, Mats Kilander, Lennart Klackenbergs, Kjell Ekberg. **Rad tre:** Ulla-Stina Östberg, Richard Oehme, Göran Klahr, Jan Kruth, Christer Landers. **Bakre raden:** Jan Lindh, Mats (?), Kjell Westerberg och Erik Naucler.

innan alla hade en, men vilken skillnad det blev.

”Skärmen flög ju, och landade där man ville att den skulle landa. Och den var mycket lättare att packa.”

Fyrkantig skärm till trots, uteländningarna var inte ett minne blott för det. Klacken har inte råkat ut för så många, vill han själv mena, men han har några att dela med sig av. En molnig dag har han till exempel landat tre mil ifrån Gryttjom.

”Det var nästan en parodisk uteländning, men det gick hyggligt för alla.”

Klacken hoppade även en del i Bänkås utanför Sundsvall. Han hade ett sommarhus på Alnön. En sommarperiod i slutet på 80-talet, vid den tiden när Sovjetunionen föll och det var kaos i Ryssland, passade en organisatör där på att rekrytera två väldigt stora helikoptrar till Sundsvall – nästan gratis.

”Piloterna var bara glada över att komma hit och äta McDonalds-burgare. Det blev väldigt rolig hoppning när de lärt sig att spotta. Vi hamnade i skogen bland hyggena rätt ofta, men de blev bättre och bättre.”

Roligaste formationen

Det blev genom åren många både små och stora formationer ”på magen” för Klacken. I Zephyrhills fick han hoppa med organisatörer som Jerry Bird och Roger Ponce de Leon. En av de bästa formationer Klacken hoppat var organiserad av den senare. Det var en tjugomanna där två personer låg i mitten utan kontakt, och nio personer från var sida byggde på formationen i en rak linje och höll det hela utan att det blev instabilt eller drogs isär.

”Jag tycker fortfarande att det är märkligt att den fungerade. Det är den roligaste formationen jag har varit med om i mitt liv. Den ska du prova någon gång”, uppmanar Klacken glatt.

Den formation han var mest nervös inför, det kan ha varit den i Uppsala i början av 2000-talet när de skulle göra en 35-manna inför 50 000 i publiken.

”Att vara den som bombar en sådan formation, det vill man inte vara med om.”

Men det gick förstås bra, och dessutom upprepade de samma sak dagen efter.

Klacken har även varit med och slagit rekord – ja förutom att vara Sveriges äldsta hoppare. År 2003 deltog han i Skydivers Over Sixty och satte en 30-manna i Lake Elsinore, Kalifornien.

”Världsrekord kallade amerikanerna det.”

Under 80- och 90-talets Hercules boogie, som hölls vartannat år i Lidköping, deltog Klacken nästan varje gång.

”Det var fantastiskt skojiga hopp. Att hoppa ut 80 personer har sina spännande

Jens Grahn,
hoppkompis sedan
40 år:

Anders O

Jag har känt Klacken sedan han började hoppa i slutet av 70-talet. Jag kommer ihåg att han kom från politiken efter ett förlorat val och var lite vilsen. Det var därför han började hoppa fallskärm. Klacken har många historier om politiker från den tiden, som Olof Palme och Gunnar Sträng till exempel. Det är det som är lite speciellt med Klacken. Han har varit överallt. Man kan ha intressanta diskussioner med den karln.

Han var rolig som elev också. Han sträckte på benen så mycket, så han satte gummiband runt knäna för att böja dem. Han hade svårt att få in skärmen i bagen också, så han hittade på någon plastgrej som gjorde det enklare. Han är en påhittig kille!

Vi gjorde någon tjugomanna ihop i början på 80-talet, men annars hoppade han mest själv. Han är en jättesympatisk person, och det är alltid så mysigt när han kommer ut till fältet. Det blir kvaliteten på snacket helt plötsligt. Han blev aldrig instruktör, och det var det vissa som tyckte att man skulle bli, men han är trevlig att ha här ändå. Det är inte svårt att förstå att han har varit diplomat.

Det kommer att bli tomt nu när han har slutat. Han var alltid där – men han sov aldrig över.

moment. När det är dags att hoppa gäller det att det går undan för planet flyger så snabbt.”

Lika förtjust var han dock inte i natt-hoppning. Det provade han bara en gång, även det på 90-talet – sedan fick det räcka.

”Vi var dumma nog att göra en tio-manna, och man hade bara en liten lampa på huvudet. Risken att man krockar med någon annan hoppare i mörkret är stor.”

En stor del av livet

Klacken har inte tävlat, inte mer än i några distriktsmästerskap uppe i Sundsvall. Men att det är så kallad skojhoppning han har ägnat sig åt tycker han inte ger sysselsättningen rättvisa.

”Ska man hoppa en formation på åtta personer måste man göra det seriöst.”

Det var fallskärmsbrev som fyllde Klackens kalender varje sommar från 1977 till 2018, utan uppehåll.

”Det har varit en stor del av livet. Det hörde till att om solen sken tog man bilen och åkte upp till Gryttis.”

Klacken har en fru som inte hoppar, men som tyckte det var fint att han gjorde det.

”Hon följde med och sedan tog hon bilen och såg sig omkring och hittade på andra saker. Hon är nästan lika ledsen över att jag har slutat, som jag är.”

De flyttade till Saltsjöbaden tillsammans 1962 med sina två döttrar. Numera har de även åtta barnbarn och två barnbarnsbarn.

”Särskilt det sistnämnda är väldigt häftigt.”

Han berättar att två av barnbarnen har tandemhoppat och en av döttrarna började hoppa i Gyttjom, men efter 15-20 hopp fick hon andra intressen. Hon blev inte lika biten som Klacken med andra ord.

Men nu är det hans tur att också hitta andra intressen. Något han och hans fru uppskattar är att resa. I mars det här året var de i Vietnam, och i sommar blir det en tur till Grekland.

Carolina Mallwitz,
klubbkamrat:

Licensnummer 72, vem som gömmer sig bakom den siffran minns man lätt. Lennart

”Klacken” Klacken-berg. En alltid trevlig och artig man med ett varmt leende. Utanför Gryttjom känner jag faktiskt inte Klacken. Men i Gryttjom har han funnits där som en självklarhet i alla mina 13 hoppår. Skiner solen och vinden är rimlig, ja då kan du ge dig på att Klacken dyker upp. I alla fall för ett hopp eller tre.

Ville egentligen inte att detta skulle handla om ålder. Men Klacken fyller ju 89 år i år. En imponerande ålder för en ändå, fram tills nyss, aktiv fallskärmshoppare.

Det är lustigt hur man inte tänker på hur gammal en annan hoppare egentligen är, det känns ju tämligen oviktigt i vår sport. Det har dock inte gått att undgå att Klacken tillhört den äldre kategorin hoppare i vårt land. Jag tror att många av de nya och yngre hopparna som bara sett honom på fältet och i planet ändå skulle häpna om de visste. Dels hans faktiska ålder och sedan hur lång erfarenhet han har – över 40 år i sporten.

Sedan, en annan kul sak med honom. Han har alltid hängt med på både det ena och andra. Allt från stora sunsetblobbor till att fylla upp en låglift efter lång väderväntan. Han besöker fallskärmsfilmfestivaler och även fallskärmskryssningar. Han har agerat i reklamfilmer och ställt upp på diverse intervjuer när journalister letat efter en annorlunda vinkel på sporten. Självklart har han också alltid varit mig en trogen samtalsvän i hoppledarhagen eller på ljugarbänken i solen.

Martin Edénsson

Ray Cottingham

Något dramatiskt annorlunda

Klacken är även sedan tidigare van att resa mycket inom jobbet. Han har jobbat på både konjunkturinstitutet och finansdepartementet, men längst tid var han på utrikesdepartementet, som statssekreterare.

”1970 var jag med och byggde upp en avdelning för en större och bättre svensk u-hjälp. Det var mycket spännande att sätta i gång samarbeten med nya länder, Vietnam till exempel.”

På den nystartade avdelningen arbetade han fram till 1976. Men när det dåvarande regeringspartiet förlorade valet fick han sparken.

”Det var inte roligt. Tiden efter blev jobbig. Det var delvis det som gjorde att jag ville göra något dramatiskt annorlunda.”

Han anmälde sig till en fallskärmskurs, och till det krävdes ju förstås ett läkarintyg. Klacken minns fortfarande vad läkaren sa till honom.

”Hon sa ’ja det var inget fel på herr Klackenberg, men jag tycker att herr Klackenberg kan visa sig duktig på något annat sätt’. Jag tappade ansiktet totalt.”

Hade gärna jobbat vidare

Men någon läkare kunde inte stoppa Klacken. Det enda som stoppade honom var till slut hans ålder på 88 år. I augusti 2018 gjorde han sitt sista av 3 200 hopp.

”Jag hade kanske kunnat fortsätta något år, men man får akta sig så att det inte händer något när man är gammal och kroppen förändras. Jag står fortfarande kvar i Stockholmsklubbens mejllista så nyligen fick jag ett glatt mejl om

att säsongen sätter i gång. Då rycker det i hoppnerven. Men nu har jag sålt prylarna, nu finns det ingen återvändo.”

Klacken hade gärna fortfarande arbetat också. Efter 1976 jobbade han och reste med Olof Palme, och sedan återanställdes han på utrikesdepartementet som reseambassadör. Han stannade tills han blev 71 år.

”De behövde mig och jag var glad över att stanna. Jag hade gärna jobbat ännu längre, jag gillar att jobba. Det gör man om man har intressanta och stimulerande uppgifter.”

Efter pensioneringen 2002 har han läst en hel del på universitet. Han har studerat historia, idéhistoria, antikens kultur, statsvetenskap och flera olika språk. Framför allt har han putsat på sin spanska, franska och tyska.

”Det är otroligt roligt. Utbildande förstås, och det är bra och nyttigt att umgås med yngre människor antingen i studiemiljö eller på hoppfältet.” ■

Skydivers Over Sixty (SOS) i nytt världsrekord år 2003 i Lake Elsinore med en vacker 30-manformation. Det gamla rekordet löd på 28. ”Vi gjorde också ett antal försök på 33 – men det var hela tiden någon hoppare som inte kom in”, berättar Klacken.

Lennart Klackenberg, nu 88 år, har visat med emfas att ålder inte är något hinder för fallskärmshoppning. Klacken var en bra bit över fyrtio år när han började och var sedan aktiv i hela 41 år.

I sporthoppningens ungdom – på 60- och 70-talet – fanns idén att fallskärmshoppare var uppseendeväckande gamla när de passerade fyrtio, vilket gav upphov till sällskapet ”POPS”, Parachutists Over Phorty Society. Man skapade till och med en logotyp, tillika tygmärke, som bilden här. Åren gick, men hoppare slutar ju inte hoppa för den sakens, och man fick följa upp med ”SOS”, Skydivers Over Sixty, och ”JOS”, Jumpers Over Seventy.

Petter Alfsson-Thoor

LÄRDOMEN: Håll det enkla

Fallskärmsverige har berikats med ett gäng nya kursledare. Kursledarkursen hölls den 10-14 april på Bosön. Henrik van Velthoven från FK Dala och Camilla Björklund från FK Aros ser fram emot att hålla sina första kurser.

Text Linda Lundberg

Foto Petter Alfsson-Thoor, Camilla Björklund

Det mesta var bra med kursen. Det var bra genomgångar och tips och trix, vi hade grupparbeten och vi fick planera våra egna lektioner och köra dem som teater kan man säga", säger Henrik van Velthoven.

Kursen hölls i två grupper om tre stycken i varje, så varje kursdeltagare fick två "elever" var i klassen. Kursen leddes av Åsah Helenius och Petter Alfsson-Thoor.

"Det är som kursledarna säger; vi kan ju det här, men nu handlar det om att lära ut. Mycket av den stora frågan är: vad behöver eleven veta? Att hålla det enkelt, det har vi lärt oss. Det är mycket som ska in," säger Henrik.

Eleverna ska bland annat lära sig reserverdrag, uthopp, att flyga sin skärm, hur

man tar sig till fältet, styrmodellen och lite spotting. På kvällen fick deltagarna veta vilket kapitel från boken "Hoppa fallskärm" de skulle förbereda en lektion på, och till nästa dag skulle den vara planerad och genomföras. Efteråt fick de veta vad som var bra och vad de hade kunnat göra bättre.

"Det var väldigt bra att få den här övningen. Kursledarna var väldigt duktiga på att läsa av vad man tyckte var jobbigt och har svårt för, och så fick man planera lektioner där man fick öva på just det."

Stress att utbilda kamrater

Henrik tyckte att det var stressigt att behöva utbilda sina kamrater, som han visste kan lika mycket eller mer än han själv – och sedan bli bedömd på det.

"Jag stressade gärna igenom det. Det svåra var att försöka vara lugnare och prata lugnare."

Kursdeltagarna fick även lära sig att skriva PM som ska vara till hjälp för dem själva när de håller sina klasser.

"Som elev fick man små uppgifter också. Till exempel att inte ställa en enda fråga och svara kortfattat, för att kursledaren skulle öva på att hålla sin linje och inte sväva ut även om den inte fick någon respons. Jag fick en elev som ställde frågor hela tiden. Då fick jag säga till att den fick ställa frågor efteråt."

Bra att hitta rätt nivå

Camilla Björklund tyckte också att det var en intressant och lärorik kurs.

"Det var bra för mig främst att hitta rätt nivå på hur man ska förklara. Man kan gå hur djupt som helst i materielen, men det

göra i mitten av maj – vilket inte har passerat än i skrivande stund.

”Det ska bli jätteroligt. Jag kommer att ta hjälp med vissa saker, till exempel när jag ska examinera, för att säkerställa att det inte bara är jag som tycker.”

Henrik ska också hålla sin första riktiga kurs i mitten av maj, tillsammans med en annan kursledare. I skrivande stund ser han fram emot det väldigt mycket. Till dess ska han ha planerat 13 lektioner, vissa kortare vissa längre, en för varje kapitel i boken. Och som redan nämnt behöver han hela tiden återkomma till: behöver eleven veta det här?

”Är exempelvis aerodynamik det första jag tänker på när jag hänger under skärm?”

Alla klarade kursen

Den sista lektionen blev som ett slags examensprov. Då skulle kursdeltagarna ha tagit till sig av all feedback. Men instruktörerna räknade även in hur det gått överlag.

”Alla klarade sig”, säger Henrik.

Han berättar att Ola Jameson kom och höll ett uppskattat föredrag om psykologi också.

”Det var jättebra. Jag plockade åt mig en del saker som fick mig att tänka annorlunda och få bort stress. Det ska bli hemskt roligt att hålla en riktig kurs för riktiga elever.”

Henrik firar 20 år som fallskärmshoppare i år.

”Man kan mer än vad man tror, men det handlar om att sätta ord på det och klippa bort det oväsentliga.” ■

var bra att prata om vad som är viktigt att kunna och vad som är tillräckligt.”

Camilla fick öva extra på att praktiska övningar under sina lektioner, eftersom hon hellre står vid tavlan och berättar.

”Mina elever övade på att hoppa ut ur ett plan från ett bord och vi övade uthopp i en dörr. Vi fick vara kreativa, målet var att få oss utanför vår bekvämlighetszon.”

Men den största utmaningen för Camilla var att komma ihåg att göra rätt reservdragsprocedur.

”Jag är utbildad i Finland så min grund är en annan. Jag drar med båda händerna. Och precis som här gör vi kalottkontroll och kollar efter kompisar, kollar höjden och var man är – men vi kollar även att handtagen sitter kvar. Vi kollar också tre remmar, tre ringar och tre handtag men enligt ett annat system. Så det var en utmaning för mig att komma ihåg saker som inte sitter i ryggmärgen.”

Redo för egen kurs

Men Camilla känner sig definitivt redo att hålla sin första kurs, och det ska hon

Uthoppsträning – My Annie Svelander, Martin Eriksson och Camilla Björklund.

Martin Eriksson håller passet ”reservdragsexamination”. Albert von Horn är elev. Melina Mäkinen är också med.

På kursledarkursen 2019: från vänster: kursledare Åsah Helenius, kursledare Petter Alfsson-Thoor, deltagarna Martin Eriksson, Melina Mäkinen, My Annie Svelander, Robert Hansson, Henrik van Velthoven och Camilla Björklund.

Vi som stannar

kvar i sporten

Det pratas mycket både på förbunds- och klubbnivå om de hoppare som lämnar sporten av en eller flera anledningar. Man pratar mindre om de hoppare som enbart håller sig kvar, trots ibland flera skäl till att checka ut. Vad är det som håller dem kvar år ut och år in? Här får du träffa några av de som stannat i många år och vägrat släppa taget.

Text: Penny Robertson-Pearce

Foto: David Bergman, Albert von Horn

Ett av flera exempel är en medlem som gick fallskärmskurs i en mellan-svensk klubb 2007. Sedan dess har medlemmen förnyat i 12 år och gjort 25 hopp. Meningen var att hen skulle gå kursen tillsammans med en kompis som tyvärr drog sig ur i sista stund.

”Jag ville börja med hoppningen för att utmana mig själv och för att stärka

mitt självförtroende. Eftersom jag var lite äldre än de andra på kursen hittade jag ingen naturlig hoppkompis från starten, vilket var lite synd.”

Hade behövt en knuff

Medlemmen kände sig lite ensam och hade behövt någon på klubben som gett hen en liten knuff och fått hjälp att komma igång med hoppningen, en sorts mentor som med praktisk hjälp hade guidat hen in i sporten.

”På grund av en överbelastad arbets-situation var jag redan stressad och fallskärms hoppningen blev en ytterligare stressfaktor. Jag fann fler och fler ursäkter att inte komma ut till klubben och tröskeln blev större och större.”

Trots det har hopparen förnyat varje år och har som mest gjort fem hopp ett av de första åren.

”Jag vill ändå inte släppa taget om hoppningen, för grunden till att jag gillar hoppningen så mycket är den fina sammanhållningen som råder hoppare emellan. Det är en ödmjuk sport där man värnar mycket om och tar hand om varandra.”

Förra året blev det inget hopp: ”Men jag har förnyat i år igen och jag vill verkligen komma igång ordentligt och ge fallskärms hoppningen en ny chans. Jag behöver komma över de trösklar jag har satt upp för mig själv, helt enkelt bara åka till klubben och ”hänga”. Och ta bort all press på mig själv att jag måste hoppa.”

Hopparens utrustning har nu blivit för liten och hen skulle vilja ha stöd av en hoppmästare eller någon annan erfaren som kan tänka sig att stötta i starten och som hjälper till med att få till ett hopp med en hyrrigg.

”Är man osäker på utrustningen så vägar man ju inte hoppa och det är ju en så härlig känsla de dagar man får till ett hopp och åker hem från hoppfältet. Man känner sig så nöjd att man gjorde sitt hopp.”

Alltid när sommaren kommit

Ett annat exempel är medlemmen som började hoppa i en annan medelstor klubb i Sverige 2011. Året innan hade han och hans pappa blivit medlurade på

KONTAKTA SFF!

Kansliet

Sjöhagsvägen 2
721 32 Västerås
Telefon: 021-41 41 10
E-post: info@sff.se

Riksinstruktören

Petter Alfsson-Thoor
Telefon: 021-41 41 10
E-post: ri@sff.se

Beställ materiel på SFF:s kansli

- Boken "Flyga fallskärm", utbildningsbok i fallskärmsmanövrering.

Styrelsen

Ordförande: Peo Humla,
e-post: sffordforande@outlook.com
Ledamot/vice ordförande/miljöfrågor: Sara Ekström, e-post: sffmiljo@gmail.com
Ledamot/kassör: Stefan Nilsson,
e-post: kassor@sff.se
Ledamot/sekreterare: Oscar Cottrell,
e-post: oscar@cottrell.se
Ledamot/uppvisningsgruppen: Jens Grahn,
e-post: jens_grahn@hotmail.com
Suppleant/kommunikation/presskontakt: Anna Oscarson, e-post: anna.oscarson@gmail.com
Suppleant/tävling: Maria Sukhova,
e-post: maria.s97531@gmail.com

Valberedningen

Kent-Ove Ulander,
e-post: kentove.ulander@gmail.com
Sebastian Berglund,
e-post: zebber111@gmail.com
Stefan Burström, e-post: f94sbu@gmail.com

Vill du veta mer om

Skatter och avtal:
Kontakta Lina Gardlow, e-post: lina@sff.se
Ekonomi: Stefan Nilsson, e-post: kassor@sff.se
Kommunikation och presskontakt: Anna Oscarson, e-post: anna.oscarson@gmail.com
Försäkringsfrågor: Petter Alfsson-Thoor,
e-post: ri@sff.se, eller Peo Humla,
e-post: sffordforande@outlook.com
Miljöfrågor: Sara Ekström,
e-post: sffmiljo@gmail.com
Materielkommittén: Erik Marsh,
e-post: eric@primalinstinct.se
Utbildnings- och säkerhetskommittén:
Petter Alfsson-Thoor, e-post: ri@sff.se
Tävlingskommittén: Lena Kaulanen,
e-post: lena.kaulanen@gmail.com
Luftrumsfrågor: Pelle Scherdin,
e-post: flygmyra@gmail.com
Försvarskommittén: Jens Grahn,
e-post: jens_grahn@hotmail.com

Svenska Fallskärmsförbundets styrelse

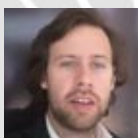
Peo Humla,
ordförande

Sara Ekström,
vice ordförande

Stefan Nilsson,
kassör

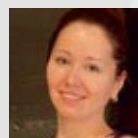
Oscar Cottrell,
sekreterare

Jens Grahn,
ledamot

Anna Oscarson,
suppleant

Maria Sukhova,
suppleant

Riksinstruktör
och kanslichef

Petter
Alfsson-Thoor

Kanslist,
medlemsärenden

Penny
Robertson-Pearce

www.sff.se

På hemsidan hittar du bland annat fakta,
information, nyheter om hoppning och tidningsarkiv.

Svenska Fallskärmsförbundet är en frivillig försvarsorganisation,
medlem i Flygsportförbundet och Riksidrottsförbundet.

Transportstyrelsen har till Svenska Fallskärmsförbundet
delegerat tillsynen av sporthoppning med fallskärm i Sverige.

➤ ett tandemhopp av en erfaren hoppare som var arbetskollega till pappan.

"Det var en rolig upplevelse och under året som gick började vi fundera på att anmäla oss till en kurs sommaren därpå. Jag tog studenten det året och fick kursen i studentpresent."

Sedan dess har det blivit runt tio hopp per år, och det har alltid varit när sommaren kommit.

"När de där härliga varma och sköna somrardagarna kommer, det är då jag känner mig sugen. Först då har jag förnyat min licens. Det är ett skönt sätt att vara utomhus och kombinera spänning med frihetskänsla."

Anledningen till att det inte blir så många fler hopp per år beror mest på andra intressen och tid.

"Jag har andra stora intressen som kräver både tid och pengar och de flesta av mina närmsta vänner delar mina andra intressen. Jag ska ärligt erkänna att jag i flera år funderat på att sluta med hoppningen. Men så kommer den där fina somrardagen..."

Det blir dyra hopp för den som inte hoppar så mycket men den här medlemmen tycker att det känns lagom med tio hopp om året.

"Jag har svårt att släppa hoppningen helt eftersom min pappa fortfarande är aktiv. Så det är ett kul sätt att umgås med honom och göra några roliga hopp tillsammans. Jag hoppar gärna maghopp med ett par stycken där vi sätter ihop ett lagom svårt program så att man kan känna sig nöjd efteråt."

Hoppning främsta spänningen

Ett tredje och sista exempel är medlemmen som började hoppa 2003 i en mellansvensk klubb.

"En gammal barndomsvän som var hoppare drog med mig ut på klubben."

Efter ett antal år med sparsamt hoppande blev det ett uppehåll på två år på grund av familjeskäl. Därefter tog det fart igen i en ny klubb, och sammanlagt har han förnyat tretton säsonger.

"Det har blivit 150 hopp totalt så jag gör runt 10–15 hopp per år i snitt."

Det är ett medvetet val att inte göra fler hopp per år och det finns ingen ambition att utöka. "Jag älskar den speciella kombinationen av rädsla och spänning, och den adrenalintillströmning som sker i kroppen inför varje hopp. Skulle jag hoppa för mycket kanske den känslan försvann."

Den här hopparen har en bakgrund inom många adrenalinsporter, men sätter hoppningen allra främst som spännande upplevelse.

"Jag minns från mina första hopp att jag upplevde det så spännande att det nästan svartnade för ögonen. Men jag ser på det som en positiv känsla av nervositet och rädsla. Den skärper mina sinnen och jag mår jättebra både inför och efter ett hopp."

Att förnya är en självklarhet för den här hopparen.

"Jag längtar hela vintern till sommarens första hopp. Det enda som skulle kunna hindra mig från att förnya varje år är om jag råkad ut för något så att det blev en omöjlighet. Jag älskar adrenalinkicken och framförallt är det exiten som jag tycker är häftigast." ■

Albert von Horn

NY HEMSIDA EFTER 20 ÅR
UFFESHOPPSHOP.SE

VÄLKOMMEN TILL UFFES HOPP SHOP

SVERIGES STÖRSTA FALLSKÄRMSAFFÄR
- SEDAN 1981

VÅRA PRODUKTER

HÖJD

HJÄLMAR

RIGGAR

FALLSKÄRMAR

OVERALLER

HJÄLMTILLBEHÖR

GLASÖGON

TANDEM

RESERVDELAR

KLÄDER

213

år i sporten

27400

hopp

35

cuttar

21400

reservpackningar

Efter 20 år har vi en ny hemsida. Besök oss på uffeshoppshop.se för att köpa din utrustning. Med vår erfarna personal som tillsammans har 27400 hopp så får du den hjälp du behöver. Välkommen!

Uffes Hopp Shop AB

Kokillgatan 12 B, 721 33 Västerås
021-355 750
info@hoppshop.se